

300
174
126/4

A FELSŐBORSODI REF. EGYHÁZMEGYE

1917. ÉVI MÁJUS HÓ 3-IK NAPJÁN SAJÓSZENT-
PÉTEREN TARTOTT TAVASZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :
SZENTMÁRTONI DÁNIEL
H. JEGYZŐ.

MISKOLCZ. 1917.
NYOMATOTT A LÁSZLÓ KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNÁL.

László Könyvnyomda

A FELSŐBORSODI REF. EGYHÁZMEGYE

1917. ÉVI MÁJUS HÓ 3-IK NAPJÁN SAJÓSZENT-
PÉTEREN TARTOTT TAVASZI KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :
SZENTMÁRTONI DÁNIEL
H. JEGYZŐ.

MISKOLCZ, 1917.
NYOMATOTT A LÁSZLÓ KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁGNÁL.

A FELSŐBORSODI REF. EGYHÁZMEGYE 1917 MÁJUS HÓ 3-IK NAP-
JÁN SAJÓSZENTPÉTEREN TARTOTT TAVASZI KÖZGYŰLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen voltak:

Vadászy Pál,
esperes

Zsóry György,
v. tanácsbíró

elnöklete alatt

Botos József
Elek József
Barna Gyula
Kazay Géza
Szentmártoni Dániel
Molnár József
papi tanácsbírák.

Zsóry György
Bónis Aladár
Dr. Orbán Barna
Dr. Görgey Sándor
világi tanácsbírák.

Szentmártoni Dániel, h. egyházi főjegyző.
Dr. Nagy Barna, világi főjegyző és ügyész.
Varga Imre, h. egyházi aljegyző.
Benőcs Zsigmond, világi aljegyző.
Svingor József, egyházmegyei dékán.

Bálint János, Bárdos István, Bartha Gyula, Batta József, Bodolay Miklós, Csapó János, Csíky József, Demeter Bertalan, Doktor Gyula, Hubay Mihály, Kerekes János, Kovács Béla, ifj. Kőrössy István, László Sándor, Lenkey Gyula, Lökös Sándor, Nagy Barna, Pozsga József, Somogyi János, Svingor Jenő, Tóth József, Tussay János, Varga Imre lelkészek, ifj. Blógh István, Illyés János, Kőrössy József, Salamon Gyula s. lelkészek.

A tanítótestület részéről: Gööz Ferenc, Szügyi László.

Ezeken kívül a gyülekezetek képviselői, tanítók és vendégek szép számban.

1. A sajszentpéteri ref. templomban tartott isteni tisztelet után átmenve a városháza nagy tanácstermébe, itt esperesünk emelte lelkünket Istenhez a következő szép imával:

Édes Atyánk jó Istenünk! Hozzád jövünk megpihenni a világ zajából, oh mert csak Te nálad talál lelkünk nyugodalmat az élet sokféle bajai, bánalmi között. Hiszen Te voltál ami oltalmunk, menedékünk eleitől fogva, kihez mennénk hát segítséget keresni, mint Te hozzád, hiszen Te hozod ránk az örömet, bánatot, mert mind a kettőnek Te vagy örök forrása.

Nagy szükségünk van oh Uram Te reád mindenkor, de főleg most a világháborúban, midőn úgy látszik, hogy kiáltásunktól távol van a segedelem; midőn az üldözött béke galambja még most is szuronyerdőben bújdosik s fészekrakásra még most sincs ideje. Oh be sok kesergő szív várja pedig a galambot, kik kedveseiket még haza várják a fej nélkül maradt családi hajlékba, melynek küszöbét sirva lépte át egykoron a harctérre induló jó édes atya, szerető élettárs, testvér és rokon.

Ne nézd már oh népek, nemzetek Istene, királyok királya! az eget a földre taposó ezen borzalmas háborút, hol már nem is emberi szenvedély, hanem vadállati kegyetlenség örvöng s akaratlanul is gyilkol a vérhez szokott emberi kéz. *Nyisd meg egeidet* a sok özvegy, sok árva imádsága előtt s *tekints* a bánatos könnyekre, melyek nélkülözésük barna kenyerére hullanak. *Szánd meg atyai* sziveddel azokat, kik lelkeket ágyúdörgések közt lehelték ki s benned bízva bocsáták fel hozzád, mint egykor a Golgothán szent fiad. *Oszlasd el* a bánat sötét felhőit mindazon családok, hajlékok felül, melyekben az *édes anya fájó szíve* kesereg, a hitves nő fájó könnyeit siratgatja, a síró gyermekek kenyér kereső jó édes atyjokért esengenek.

Aldd meg szegény egyházunkat, növeld és tartsd fel ebben a vallásos hitet, buzgóságot, a tiszta ker. életet. Aldd meg közös édes anyánkat, síró hazánkat, nemzetünket, töröld le minél előbb régen hulló könnyeit a várva-várt béke áldott kezeivel.

Legközelebb pedig áldd meg jelen tanácskozásunkat bőséges sikerrel egyházaink, iskoláink, főleg pedig hazánk javára, boldogítására. Amen.

2. E szép alkalmi ima elhangzása után esperesünk őszinte sajnálattal jelenti, hogy Ragályi Béla szeretett egyházmegyei gondnokunk betegsége miatt gátolva van a megjelenésben s egyben felkéri Zsóry Györgyöt — mint jelenlévő legidősebb tanácsbíró — a világi elnökünk helyettesítésére.

Nevezett tanácsbíránk az elnöki széket elfoglalva: a gyűlést megnyitja.

3. Esperes jelenti, hogy a jegyzői teendők ideiglenes ellátásával egyházi részről Szentmártoni Dániel és Varga Imre lelkészeket bízta meg.

Tudomásul vétetik.

4. Olvastatott a sajoszentpéteri járás főszolgabírájának 2028/1917. számú végzése, mely szerint jelen közgyűlésünk megtartását engedélyezi.

Tudomásul szolgál.

5. Esperes felolvassa következő jelentését:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Mintha valami titkos erő, vagy szent vágy hajtana bennünket, úgy igyekeztünk összegyűlni e jelen alkalommal is, hogy egyrészt a viszontlátás örömeinek kifejezést adjunk, másrészt, hogy hivatalos kötelességünknek eleget téve, egyházi és iskolai ügyeink állásáról számot adjunk egyházi többségünknek és a nagy nyilvánosságnak, melyek mindketten joggal várhatják a minden oldalról való bemutatkozást úgy szellemi, mint anyagi téren. Igen! mert a külön munkatereken haladó, de egy közös cél javára gravitáló erők közhasznú tevékenységében van elrejtve ami most kísért szemű közös anyánknak, a hazánknak boldogulása, amely most majd 3 év óta gyötrődik szakadatlanul az irtózatos vérmezőkön, honnan szinte bús epekedéssel kelnek szárnyra a kedveseink ajkáról hazasiető bánatot készítő végső sóhajtások. Igen! mert mindenfelé az emberi irtózat tombol, csak csalfa biztatással lopja lelkünkbe az emberek megértésének, a már száműzöttnek hitt béke szeretetének röpke szavait a tavaszi szellő. Egyik részen a drámai erővel festett háború, másik részen a szárnyait még alig mozgató békegalamb. Igaz, hogy ez is jobb annál, mikor még mindkét szárnya le volt fagyva e galambnak, a békének; midőn a szenvedő emberiség tördelt sóhajtásaira, békeért esengő imájára tomboló visszhang gyanánt a világtörténelem legnagyobb titáni csatái adnak feleletet, de itt volna, sőt valóban itt is van már ideje annak, hogy az emberiséget vérpadra hurcolt — a ker. civilisatio álarcába öltözött királyok, nemzetek kioltásáért a szív önzés, gyűlölet, hitszegés nemtelen szenvedélyeinek lobogó tüzét s a nagy bibliás nemzet is letelepedjék, benne vetett hitével világszerte kérkedve, a Krisztus zászlója alá, amit már oly régóta hűtlenül elhagyott, dacára annak, hogy békében szinte a mistikus hitnek, a könyörület munkáiban nyilatkozó vallásos felfogásnak voltak tényezői, de aminek a tartós háború alatt kifejezést nem adtak, sőt inkább a lihegő bosszú vezette őket folytonosan. Csodálatos következetlenség egy oly nemzet részéről, mely azt tartja axiomának, hogy „egy lat megelőzés többet ér, egy mázsza utólagos gyógyításnál“.

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Ez év nekünk protestánsoknak a többiek sorából kiemelkedő év történelmi nagyjelentőségénél, fontosságánál fogva, mert a reformatio 400-as évfordulója ez évre esik. Illő tehát, sőt szent kötelesség, hogy e világraszóló nagy esemény hatása alatt igazán ünnepet üljön közelebb a hazai protestantismus, mely éltető, tápláló erejét közölve nemzetünkkel, egy új korszak világitótornya lett, meggyőzve a vakhitű fana-

tizmust arról, hogy a protestantismus társadalmi hatása ma sem lehet más, mint a krisziusi evangyeliom bátor, buzgó hirdetése, mert ahová annak egy-egy igéje esik, az a rögből is életet fakaszt, annak termékenyítő, tápláló ereje. Épen azért mondhatjuk azt, hogy a reformatio alapelvei az állami és társadalmi életnek is alapul szolgálnak, ezek az alapelvek azok, melyeken igazi alkotmányos, egészséges nemzeti élet fejlődhetik ki. Ezek a nagy alapelvek s az ezekben rejlő nagy igazságok foglalták el mindjárt kezdetben őket megillető helyöket a népek, a nemzetek életében, ezek termékenyítették meg a világmíveltség sivár talaját, melyben aztán a családi, társadalmi, egyházi és nemzeti eszmék dús tenyészetet, melegágyat találtak. Óh vajha visszatérne az egymás vérét szomjúhozó emberiség az evangyeliom tiszta forrásához, amitől vak dühében oly messze távozott s felfogva annak nemcsitő, átható erejét, minél előbb letenné fegyverét s a hüvelyébe visszadugott kard helyett a munka eszközeit venné elő, hogy a fejlődés és haladás megszakadt fonalát kezébe véve, e két világtörténelmi esemény t. i. a bánatkönnyeket megszüntető béke — és örömkönnyeket szülő 400-dos ünnepély ez év kedves szülöttei lennének s a lelkesedés melegével mondhatnánk el ama győzelmi éneket: „Elmúlt a gyász, megszűnt a jajszó, az öröm visszaadott“. Így tenné epochalis emléküvé ez évet a két összetalálkozott világtörténelmi esemény!

E nagyszerű évfordulási napnak méltó megünneplése képezi most a hazai prot. egyházak tanácskozásának egyik főtárgyát, hogy az az egyes egyházak lelki ünnepe legyen, melyre szent kegyelettel emlékezhessék vissza mindenkor a jövő embere. Ezért monumentális emlékek akarja azt majd minden egyházmegye, sőt egyházkerület megörökíteni. Ami egyházkerületünk a sárospataki főiskola továbbfejlesztését egy nagyobb szabású internátus felállításával tervezi, hogy jótékonyságot árasztva mindenfelé, ezután még jobban a szegények iskolája lehessen. Az adakozásra felhívó szózat már meg is jelent, lelkes szavakkal buzdítván a közönséget adakozásra, folyó év szeptember 1-ig kérvén be az íveket és minden egyháztagra 1 koronát vetvén ki egyszersmindenkori fizetési kötelezettséggel. Erre nézve rövid megjegyzésem az, hogy e határidő kitolható lenne ez év végéig legalább, mely idő alatt úgy az aratás, mint a szüret áldásaiban részesült közönségtől több segély volna várható, mintha szeptember 1-ig csak egyikben részesül. Igaz, hogy a nép most pénzesebb mint máskor, de adakozási kedve a nyomasztó körülmények, a termények requirálása, a nagy drágaság, a bizonytalanságoktól való félelem miatt alig nagyobb, sőt amint a sárospataki lapok közléséből látszik — majdnem lehangoló. Leggyakorlatibb megoldása lenne a dolognak az, ha — ahol lehetőség van rá — az egyház pénztára, vagy egy pár buzgó egyháztag az 1 koronás terhet kifizetné, a hívek pedig később térítenék azt vissza illető helyére. Egyébiránt erre nézve megtalálható lesz minden egyházban a „modus vivendi“. Mindenek felett legjobb lenne a befizetési határidőt több évekre kitolni.

Nagy mértékben foglalkoztatja úgy polgári, mint egyháztársadalmi életünk minden rétegeit a nagy drágaság által teljesen indokolt fizetésjavítási mozgalom, az u. n. *drágasági pótlék* kérdése, amelynek megoldása a kapott 398,000 korona *háborús segélyből* egyházkerületünknek jutott 61,200 koronával eszközöltetik úgy, hogy minden lelkész megkapja a maga segélyét a fizetés mennyisége, a családtagok száma, az elemi- vagy középiskolába járó gyermekek száma arányában. Igaz, hogy ez összeg 2100 ref. lelkésznek alig valami, de tekintve, hogy ebben inkább a segélyre szorultak részesülnek, vagyis nem minden lelkész: pillanatnyilag jó hatással van a nyomor enyhítésére, pedig lelkészi karunk nagyobb segélyre volna érdemes azon munkáságnál fogva, amelyet a kultúra mezején kifejtének, amellyel nemcsak hivatalos kötelességöknek tesznek eleget, hanem mint honpolgárok is lelkesen buzognak minden oly cél, eszme, vagy intézmény érdekében, melyekben a honszerelem szent szava szólal meg, amelyekben mint nemzetfentartó individuum nyilatkozik meg szellemök ereje. Tehát lelkészi karunk — bármily magas helyről jöjjön is az ellenkező nézet vagy vélemény — a kultúrmunkások táborába tartozik, még pedig annak is abba az osztályába, ahol (nem egyszerűen az általános u. n. világi) valláserkölciség az élettartalom. Ha nem üti is meg minden lelkész a közkíváalom mértékét, ez csak azon igazság mellett szól, hogy minden tekintetben nem lehetünk egyenlők, sem az egyházi, sem a polgári munkamezőn, de a kisebb erő is oda áll talentumával a nemes és szent cél szolgálatába s így szolgálja a közös haladás és kulturális fejlődés nagy és szent érdekeit. Amely egyházban e két kultúrtényező, lelkész és tanító jótékony működése teljes összhangzásban van: ott a béke el nem maradhat.

Lelkészi szolgálatról levén szó, fel kell említenem az annak körébe eső legfontosabbat, az isteni tisztelet megőrzését. Erre nézve a jelen évi egyházlátogatók esperesi külön kiemelt felhívásomra kimerítő jelentést adtak, amelyek mind megnyugtató képet mutatnak, mert ahol lelkész és tanító, vagy ezek egyike is van, rendesen megtartatik az isteni tisztelet. Úgy látszik, hogy a háború borzalmi, fájdalmas jajszavai a szívekben visszhangra találtak és vonzóbbá lett sok szívre nézve a templomba hívogató harangszó, hogy „minden könnyüvel, jajjal, könnyüljön sorsok egy bajjal“.

Nagy tiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Minden munkás érdemes a maga bérére. Ez igazságot a gyakorlati élet habár szentesítette is: de tényleg nem valósítja meg nálunk. Így látjuk ezt a stóla kérdésénél is, hol a rég elavult rendszer szerint alkotott díjlevelek az irányadók úgy, hogy szinte szegényletes dolog elfogadni az azokban megszabott 40 fillértől—4 koronáig terjedő keresztelési, esketési és temetési járandóságokat, épen most, mikor a nagy drágaság miatt alig bírják lelkészeink, tanítóink a családfenntartási és gyermek taníttatással járó kiadásokat a polgári és egyéb terhek mellett fedezni. Igaz, hogy e csekély összegek alig jöhetnek számításba az itt szereplő nagy kiadások mellett: de állásunk méltóságát sértik azok elfogadása.

Néhány évvel ezelőtt a stóla országos rendezése végett beadtuk egyházanként a stóla átlag kimutatást, de azóta nyugszik az ügy. Jó volna pedig életre kelteni, hogy (megszabadulván az elfogadás kellemetlen terhétől) e lealázó tehertől megszabadulnának az egyházi tisztviselők. Vagy pedig méltóságosabb, korszerűbb összegeket vegyenek be a díjlevelekbe egyházi főhatóságaink, amihez pedig az egyházkerületeknek törvényben biztosított joguk van az I. t.-c. 67. §-ának a) pontja szerint, ahol az mondatik, hogy: „az e. ker. közgyűlés véglegesen határoz az egyházközségek vagyona változásának és a behivatalnokok díjlevelének ügyében.“

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Kedveseinkről, elhunyt jeleseinkről megemlékezni szent kötelességünk mindenkor, mert ezáltal nemcsak azon kegyeletes érzés szólal meg bennünk, mely őket, mint embereket, hozzánk kötő, hanem a kartársi szeretet azon melege is, mely őket, mint Krisztus szolgálóit, hivatalos működési körükben élénkbe állítja, múltjukat felölelve, lefesti s abból tanúságokat von le a jelen és jövő számára. Ilyen jelesünk dőlt ki és hagyott itt bennünket néhai *Vludár József* radostyáni volt nyug. lelkész személyében, kinek emléke előtt szent kegyelettel áll meg egyházm. közgyűlésünk veszteségét érző közönsége. Lelkészi értekezletünk már lefizette a hála adóját iránta egy felolvasott szép emlékbeszédben, de ő érdemessé tette magát az e. m. közgyűlés hálijára is, nemcsak mint lelkész, hanem mint tanácsbíró is. Alljunk meg tehát az igazi belső ember szerint e kedves kartársunknak a multak vonásaiból alkotott emlékképe előtt és szólaljon meg ajkunkon azon imaszerű hő óhajtasunk, hogy a hosszas kínok által rommá lett testednek adjon csendes pihenést az általad is úgy szeretett természet édes anyai kebele, emléked pedig éljen mindnyájunk szívében, jegyzőkönyvünkben megörökítendő jótékonytetteidben, egyházszerető alkotásaidban!

De e kedves halottunk elrablásával nem elégedett meg a halál, hanem kiszakította kebelünkből a lánghevületű költő-papot: néhai *Szuhay Benedek* sajkókápolnai lelkésztársunkat, e megyénk közszeretben álkó főjegyzőjét, ki magasabb ideák hatása alatt kezdette meg életpályáját és folytatta is szíve utolsó dobbanásáig, ki nemcsak a hivatalos működés, hanem a tudomány szent berkeiben is otthonos volt, sőt a Parnasszusra is felemelkedve, lengette közöttünk korán elismerté lett költészetének kibontott szárnyait, kinek életfáklája úgyszólván egyházmegyénk zöld asztalánál úgy az elméleti, mint a gyakorlati téren, a munkában, a közszolgálat érdekeinek, általában véve a nemes és szent eszmék ápolásában és tetté érlelésében lobogott el. Előbb mint egyházmegyei al-, majd mint főjegyző-tanácsbíró működött közügyeink oltára körül, közben mint a tanítói testület lelkészi elnöke; majd újabban az e. ker. bizalma is feléje fordult és tanácsbírájának választá. Ily sokféle ágazó munkássága dacára is volt ideje irodalmi téren is működni hírlapi cikkeken, önálló művekben, versekben egyiránt. De lelke szent hevülete

nemcsak a magasabb régiókba tudott mozogni, hanem letudott szállani a prózai foglalkozás, a gazdálkodás sok fáradsággal járó munkaterére is. Épen ez volt a bölcsője betegségének, koporsója életének. Egyházmegyénk közönségétől méltán megérdemli, hogy nagy kínok között kimúlt életének emléképei előtt megálljunk s rámutassunk azok egyes vonásaira és azokat lelkünkbe vésvé, vigyük el azokat a sajkópólmai temetőben feldomborult sírhalmára s mondjunk áldást fölötte, hogy mint ő oly sokszor beszélt az „élőknek a holtokról“, úgy e sírhalom is beszéljen — habár némán is — a fölötte kesergő szíveknek. Szeretted a természetet dalaidban is, valóságban is. Nyugodj benne békecsövegben a feltámadás nagy napjáig!

Bezárhatnám gyászos jelentésemet ha csak a jelenben kidőlt munkatársainkról emlékeznénk meg, de szent kötelességünk felemlíteni az emlékezet szelíd világánál azokat is, kik a múltban velünk szolgálták e megyei érdekeinket. Ilyen férfiút veszítettünk el legújabbban b. e. *Szekrényessy Árpád* személyében, ki elébb mint jegyző, később mint vil. tanácsbíró ült több éveken át egyházmegyénk zöld asztalánál s mindvégig híven teljesítette kötelességét. Szinte meglepő volt az a készség, melyet közszolgálatainál mindig tanúsított, úgy gyűléseinkben, mint főleg a kiküldetéseknel. Váratlanul jött halála mindnyájunkat meglepett s búcsúhangokat csalt ajkainkra, de ez lelkünknek csak magános jellegű szent sóhajtása volt. Itt pedig mint hivatalos erkölcsi testület búcsúzzunk el tőle, hogy siri álma legyen csendes és megnyugtató. Kedves emlékét szívébe és jegyzőkönyvébe zárjuk, hogy azt mindkét helyen megőrizve adjuk át teljes kegyelettel az igazi érdemeket méltányló jövődönök. Virasszon sírhalma felett a kegyeletes megemlékezés!

A tanügy munkásait is súlyos csapás érte, amennyiben a sajkókai ref. egyház buzgó tanítónőjét *Györfy Ilonkát* elvesztette, kinek koporsójára nem csak az édes anyai és testvéri kesergő fájdalom, hanem szeretett egyháza meleg részvéte is borul. Szorgalmas, munkás kertész volt egyháza veteményes kertjében, az iskolában, hol oly példás buzgalommal, nyájas szeretettel, szakértő talentummal működött. Adjon neki pihentető, csendes, nyugalmat tavaszi zöld szőnyeggel borított sírhalma alatt az édes anya föld, emléke pedig maradjon fel egyháza és tanítványai, kartársai lelkében!

De most áttérek jelentésem részleteire, úgy, amint azokat az egyházlátogatási jegyzőkönyvekből felsorolhatom.

I. Adakozások.

Abod. Úrvacsorai kenyeret 1—1 izben: Veres József, K. Roza Andrásné, Kis Jánosné, Kis József, Kis György, Gyöngyösi János.

Alacska. Az úrasztalára kenyeret egy-egy alkalommal: Gál András, Nagy István és Gál József adtak. Perselypénz 35 korona, az Isten dicsőségére szánt adományok összege 50 korona.

Balajt. Nagyságos Ragályi Béla egyházmegyei gondnok úr az úrasz-

talát kenyérrel 5 alkalommal, borral pedig egész éven át ellátta s a parochialis könyvtár részére több értékes füzetet ajándékozott. A Mezőlaborczon építendő ref. templom javára a püspöki hivatalunkhoz beküldött adomány 138 K 40 f. Az elrombolt kárpáti falvak építésére az ifjúsági ünnepélyen begyűlt 35 kor. Ugyanezen célra Koren Mariska 5 kor. Dropko István és neje: Sógor Lidi elhunyt Borbála nevű leányuk emlékére, a boldogult által sajátkezüleg készített, díszes fehér úrasztali terítőt adományozott. Ugyanők a karácsonyi úrvacsorához kenyeret adtak A damaki ref. lelkész iskola részére adománya 20 kor. Szabó Istvánné Berzy Juliánna a vak katonák javára 20 kor., Korpáti Amália pedig 10 kor.-t adományoztak. PerselypéNZ adomány a „Miskolczi Veres Kereszt Egylet“-nek 8 kor. 60 fill. A Kálvineum javára pünkösöd másod- és új év első napján begyűlt perselypéNZ 4 korona. Ragályi Béláné és Ottlik Ivánné úrasszonyok templomi perselypéNZ adománya a vak katonák részére 12 kor., ugyancsak a balajti hívek, szintén e célra, perselypéNZ címén 8 kor. adtak. Öfelsége születésnapján a harctéren szeretet adomány hős katonáinknak 7695 chekk-számlán küldetett el 77 kor. 92 fillér. Erdélyi menekültek részére a főispánhoz küldtek Miskolczra 57 kor. 10 fill. Községünkben 9 hétig tartózkodó Udvarhelymegye Székelyvéczkéből való menekülteknek perselypéNZből 14 kor. 20 fill., Andó Juliánna 1 kor. és Vadászi Magdus 1 koronát adományoztak. Hős katonáink karácsonyára az iskolás növendékek s néhány egyháztag 19 kor. 20 fillért, özv. Simon Józsefné 1, Horváth Jenőné 1, Koren Mariska 1 koronát adtak. Vak katonáknak 2 koronát Csóti Jánosné, templomi perselyből 3 kor. 30 fillért adományoztak. Elpusztult lengyel ref. egyházaknak perselypéNZből 6 kor. Horváth Jánosné, a ref. lelkész neje, hősi halált halt József nevű fia emlékére az egyház köz-szükségeire 20, harangalakra szintén 20 koronát ajándékozott. Rokkant katonák részére perselypéNZből 4 kor. 60 fillért adtunk. A románok által elpusztított erdélyi ref. egyházak menekült lelkészek, tanítók s hittestvéreink részére házankénti megkeresésből 104 kor. 18 fillér gyűlt össze.

Bánfalva. Úrvacsorai kenyeret és bort adott egy alkalommal id. Mogyorós András, Tóth János, Mátyás Mihály. Kenyeret egyszer Tóth László tanító. Bort két alkalommal Vladár Ervin főgondnok. Kenyeret és bort egy alkalommal Pogány Zsigmond. Konfirmandusoknak kis bibliát Vladár Ervin 6 korona értékben.

Bánhorvát. Úrvacsorai kenyeret egy alkalommal S. Harnócz András rokkant katona, a többi alkalomra a presbitérium tagjai adományoztak.

Bántapolcsány. Úrvacsorai kenyeret minden alkalomra a presbitérium tagjai adtak.

Barczika. Szent kenyeret a presbiterek adtak. Réti Albertné a szószékre, Réti Sámuelné az úrasztalára takarót adtak 90 és 40 kor. értékben.

Berente. Az úrasztalára egy-egy alkalommal kenyeret és bort ajándékoztak Czakó Ferenc, Köntös József, Piatkó Józsefné, Boczki Józsefné, Berentés Jánosné és Pao Lajosné.

Boldva. Az úrasztalára adtak kenyeret Gyuricskó Sámuelné, Kocsis Sándorné, Veres Józsefné, Komjáthi András; bort Bay Lajos; borra 30 koronát Bondár Sándorné.

Borsodszakácsi. Isten dicsőségére: Kis Lajos 25, Zeher Mihályné 10, özv. Almási Andrásné 6, id. Almási István 5, Fekete Sámuel 3, Gatyás Illésné 3, Nagy Károlyné 4, Molnár József 25, Benéné 2, Tóth Istvánné 2 koronát.

Borsod. Úrvacsorai kenyeret és bort 1 ízben a lelkész adott.

Damak. Az úrasztalát kenyérrel a presbitérium látta el.

Dédes. Úrvacsorai kenyeret minden alkalomra felváltva a presbiterek adtak. Szendrei Endréné egy aranyhimzéses úrasztali terítőt 150 korona értékben. Hercseg Gyula és neje egy kisebb selyem asztali terítőt.

Disznóshorvát. Isten dicsőségére adtak Ráki Erzsébet 10, Csabai Ferenc 5, id. Gál Istvánné 10, Varga Balázs 10, Tóth Ferencné 10, Fodor Imre 10, Pau János 10, Koncz János 10, Kállai Lajos 4 koronát. Az úrasztalára kenyeret a presbiterek adtak és Ladányi József egy alkalommal. Fodor József presbiter és özv. I. Szabó Mihályné egy-egy alkalommal bort adtak. A templomi papszékot piros bársonnyal behúzták Gál Margit és Kis Varga Zsuzsánna. Gál Irma az úrasztalára egy kenyértakaró kendőt ajánlékozott. A hitelszövetkezet 325 koronát adományozott.

Dövény. Isten dicsőségére Gömöri István 10, Majoros Péter 1 koronát.

Edelény. Úrvacsorai kenyeret és bort 1—1 ízben Berki Pál, Mészáros Pál, Berentés András, dr. Nagy Barna, Lőkös István, Kelemen István. Isten dicsőségére özv. Csapó Istvánné 4, Görgei Lajos 10, Egyed Ferenc 7 kor. 65 fillért, Nagy János 5, Görgei Pál 10, Fazekas Istvánné 10, Tóth Pálné 3, Bécsi Sándorné 5 koronát adtak.

Felsőkelecsény. Isten dicsőségére adakoztak Nagy Sándor 2, Veres János 4, ifj. Szabó István 8, Andó József 3, Imri István 2, Dézsig György 2, Lovász László 2, H. Andó István 14, id. Szegő János 2, Takács József 5, Szabó József 2, Pál Zsuzsánna 2, Imre Pálné 2, Cziprus József ág. ev. 5, Nagy Mihály 4, Veres Pál 1 koronát. Úrvacsorai kenyeret adtak Gál Péter, Varga Sámuel, Brezina Pál, Varga József. Andó János és Andó István kenyeret és bort.

Felsőngyárud. Isten dicsőségére adakoztak Szarka Lajos 20, Karla József 20, Sliz Istvánné 2 koronát. Úrasztalára egy alkalommal kenyeret és bort Arvai Jánosné adott.

Finke. Úrvacsorai kenyeret és bort 1 ízben Marton Ferencné, Domen Gusztávné, Bencze János. Isten dicsőségére egyesek 23 koronát.

Hangács. Az úrasztalát kenyérrel és borral ellátták özv. Ronyecz Lajosné, Csordás Mihály, özv. Kopcsó Józsefné, Kerekes Istvánné, Kerekes János, özv. Molnár Józsefné, Gazsi Zsófia Amerikából.

Hegymeg. Az úrasztalát kenyérrel és borral ellátták Szántai János, Bogoly Lajos, Simkó Lajosné, Kókai János, Száz János és a lelkész. Torony-

alapra amerikai gyűjtés 684 korona. Iskolás gyermekek tüdőbetegek szanatóriumára 8 korona 80 fillér.

Kondó. Az úrasztalára adakoztak Kis József gondnok kenyeret négy alkalommal; H. Pócsik József, Varga István, Tózsér József bort egy-egy alkalommal és Kis Terézia Amerikából kenyeret és bort ajándékozott.

Lak. Háborús segélyre gyűjtésből 78 korona. Az úrasztalára kenyeret a presbiterek adtak.

Ládbessenyő. Urvacsorai kenyeret 1 ízben Nagy Ferencné, Horvát Lajos, Novák Józsefné, Szabó Gyula, Tóbiás Lajos, Füleki Sándorné. Isten dicsőségére Szabó Pál 3 koronát, Szendrőládi Fogy. Szövetkezet 15 koronát adományoztak.

Martonyi. Urasztalára kenyeret és bort egy ízben Sipos Miklós, Balog Dezső, Pap János, Gyarmati Ferenc hadbavonult hívek és Fodor Józsefné. Lelkész egy ízben kenyeret, Groszmann Ferenc bérlő egy ízben bort. Isten dicsőségére Konfirmandusok 5 koronát, Gál József egy darab boros kannát 25 kor. értékben, Fodor Józsefné 10, Bakk Jánosné 10, Pap János 20, Séra Ferenc 4, Kovács István 2, Mészáros János 4, Simon Dániel 3, Szallár András 2, Badó József és Ambrus Lajos 2—2, Szoboszlai János 5, Bakk Istvánné 10 koronát, Kertész Istvánné egy darab úrasztali terítőt.

Mályinka. Urvacsorai jegyeket adtak: Pál János presbiter böjtkor kenyeret és bort; Szalmási Kulcsár Zsigmondné húsvétkor kenyeret és bort; Csermely Károly pünkösdkor kenyeret és bort; aratáskor kenyeret L. Kulcsár Zsigmond gondnok; szüretkor kenyeret Pataky Jánosné; karácsonykor kenyeret és bort Kovács Lajos.

Meszes. Urvacsorai kenyeret és bort egy-egy ízben Nagy József, Máté Borbála, Horvát József, Keresztesi Istvánné, Szegő István, Csáki Borbála és Nagy Lajos. Isten dicsőségére Keresztesi István 5, Andó Pál Amerikából 100 koronát adtak.

Nagybarcza. Urasztalára kenyeret adtak böjtkor Szert Bálint, húsvétkor id. Csikász György, pünkösdkor Korcsmáros Tóth József, újkenyérre Gál József presbiter, újborkor Jenei Gyula tanító, karácsonykor Csikász József. Bort adott böjtkor id. Csikász György.

Nagyvisnyó. Adakoztak: Sturman Lénárt 20, ifj. H. Molnár Jánosné 10, id. H. Molnár János 6, Galambosi János r. k., kis Gergely András 5—5, Ács F. Józsefné és Huszár Istvánné 4—4, K. Czankó Mihály és F. Fónagy András 3—3, Mézes Józsefné, özv. Molnár Andrásné, Kapusi János r. k., Molnár Boros Zsigmond, ifj. Szeret Józsefné, Fónagy Lajos felvégi, Simon Lajos alsó, ifj. Simon Lajos alsó 2—2, Huszár Lajos, Tózsza Istvánné, Boros Mihály 1—1 koronát, ifj. Patkó Péterné 4 koronát érő úrasztali terítőt. Karácsonyra az úrasztalára Bodolay Miklós lelkész bort adott.

Nekézsen. Isten dicsőségére begyűlt 125 korona, különböző jótékony-célra 122 korona 30 fillér.

Nyomár. Az úrasztalát kenyérrrel és borral ellátták Kulcsár István, Zsurkó Andrásné, Adorján István, id. Lukács János, Bacsó István, Kiss István,

Ózd. Isten dicsőségére a hívektől begyűlt összeg 186 korona. A bányászati bányatelepi hívek úrasztali készletekre adtak: Magyar Jánosné egy himzett kis terítőt, Czirik Jánosné egy nagy terítőt, Varga Jánosné és anyja Balázs Andrásné egy díszes nagy himzett terítőt, Gazdag Sándorné egy kis terítőt, Sándor Jánosné egy boros korsót. Közadakozásból begyűlt összegből vettek egy úrasztali kenyérosztó tálat egy kina ezüst poharat. Urvacsorai kenyeret és bort adtak Ózd: Osváth Zoltán lelkész, Zsófi György főgondnok, Balog József, Török István, Zsiros Sándor és Zombory István presbiterek egy-egy alkalommal. Bányászaton kenyeret és bort adtak: Magyar János presbiter, Czirik Jánosné, Balázs Andrásné, Rákosi András, Barkó Béla és Sándor Jánosné egy-egy alkalommal.

Parasznya. Az úrasztalára kenyeret a presbiterek sorban adtak: Rácz Ferenc, Tóth Lajos, Uti János presbiterek és Berzy György gondnok egy-egy alkalommal bort adott. Özv. Berzi Ferencné szül. Sikur Eszter leányával Juhos Andrásnéval hős halált halt fia s a testvér Berzi György emlékére egy 100 korona értékű díszes templomi szószékterítőt ajándékoztak s a meghalt hős unokatestvére Sikur György és László Juliánna egy úrasztali abroszt ajándékoztak mintegy 50 korona értékben.

Radostyán. Az úrasztalára kenyeret a presbiterium adott, bort pedig 5 alkalommal özv. Vladár Józsefné adott.

Rakaczaszend. Urvacsorai bort és kenyeret egy-egy izben: Kóródi Lidia, Kertész János, Kertész József, Konyha Ferenc, Balla István, Pataky Sándor. Isten dicsőségére egyesek 74 koronát.

Rudabánya. Isten dicsőségére a hat úrvacsoraosztás alkalmával 159 kor. 12 fillér gyűlt össze. Urvacsorai kenyeret adtak egy-egy alkalommal Dienes Lajos, Putyer Istvánné, Jancsurák Mihály, özv. Vincze Dánielné, Kolos Jenő körjegyző és Csiky József lelkész pedig egy-egy alkalommal kenyeret és bort adtak.

Sajóbáony. Az úrasztalára kenyeret és bort adtak: Váradai Sámuelné, Szemere István, Tékás Ferencné, Kovács János, Szabó Ferenc, Héczei István; összesen 140 korona értékben.

Sajóecseg. Isten dicsőségére adtak: Almási Ferenc harangalapra 100, Vályi Sámuel, Vattay József, Fazekas József 10—10 koronát. Az úrasztalára kenyeret és bort adtak özv. Járdánházy Ferencné, Vályi Sámuel, Kazinczy Nagy József, Tóth Benjamin, Vattay János és Csontó Ferenc összesen 60 korona értékben.

Sajóivánka. Isten dicsőségére egyesek 72 koronát adtak: Urvacsorai kenyeret a presbiterium tagjai, bort pedig minden alkalommal özv. br. Radvánszky Béláné adott.

Sajókaza. Isten dicsőségére adakoztak: özv. Bukó Józsefné 20, özv. Pócs Lajosné 6, a hitelszövetkezet 50 koronát. Urvacsorai kenyeret adtak

egy-egy alkalommal ifj. Sándor András, Sáfrán István gondnok, Török János, All János, Bukó János, Divszeghy Zoltán. Bort a br. Radványzsky család 5 ízben és Bartha Gyula lelkész egy ízben adtak.

Sajókazincz. Az úrasztalára kenyeret a presbiterek adtak s emellett bort is egy-egy alkalommal Kuttor György, Pogány György, Czövek István és Bende György adományozott. Adakozások összege 180 korona.

Sajókápolna. Az úrasztalára kenyeret és bort adtak: Szikszai József gondnok, Soós Lajos és Pálca József egy-egy alkalommal. F. Kovács Jánosné szül. Soós Zsuzsánna, a leánya: Zsuzsánna nevében egy díszes selyem úrasztali teitőt adott 60 korona értékben.

Sajólászlófalva. Urvacsorai kenyeret és bort adtak Földesi János, Juhász Lajos; kenyeret Madarász József, id. Bencs János, Tardi Mihály és Hakszi István; bort Bencs András és Tardi György egy-egy alkalommal. Tardi Pál egy díszes vaskoronát adományozott az úrasztalára 200 korona értékben. Elek József egy hosszú templomi széket adott a leányok számára, özv. Bencs Ferencné pedig Isten dicsőségére 10 koronát. Adakozások összege 350 korona.

Sajószentpéter. Az úrasztalára kenyeret Losonczy Jenő főgondnok és Visegrádi János két-két ízben, Szabó Györgyné és Csitkó Józsefné egy ízben adott. H. Egri Jánosné 10, Gárdi Pálné 10, Szabó Pál 6 és özv. Vladár Józsefné úrnő Isten dicsőségére 100 koronát adott.

Sajóvámos. Isten dicsőségére adakoztak herceg Odeschalchi Gyuláné úrnő különböző címen 200 koronát, ezenkívül szegények segélyezésére 720 koronát. Porcsalmi Sámuel, Járdánházi Sámuel 10—10, Kovács Sámuel, Bartha Nihály lelkész 25—25 koronát.

Sajóvelezd. Adakoztak I. Egyházfentartási alapra: Sajóvelezdi fogy. szövetkezet 250, Molnár József 100, Kismárton Gábor 60, Fövenyessy Béla tanító, ifj. Csák Mihály, Ujj Pál, id. Kövér Mihály, Kalas László, Jobbágy Mihály, Szabó Lajos, Héthy Dezső, néh. Nagy Sámuelné, Csiszár László 50—50 koronát; Kotó Mihály, Nagy János, id. Sáfrán István, Sáfrán József, id. Kiss Mihály, Dapsi Lajos, Tenki József, Tóth Károly, ifj. Lamer József és István, id. Lamer József, ifj. Sáfrán István Mihály és neje, Dienes Mihály és neje, Jobbágy Mihály, Csoltó István, ifj. Inczédi Pál hős halott emlékére, ifj. Inczédi József hőshalott emlékére 25—25 koronát; Balogi Péter, Pogány József, Tóth Dániel 10—10, Varga Péter, Tóth Józsefné, ács Tóth Józsefné, Gönczi István, özv. Pál Gyuláné, Iván János 5—5, Garai József, Sári Istvánné, Jobbágy Pál, Nagy Mihály 4—4, Sárosi Istvánné, Galkó Pálné, özv. Pál Jánosné 3—3, ifj. Magicz Józsefné, Jobbágy Sándor, Katona József, id. Kiss Mihályné, ifj. Kiss Mihály, legifj. Kiss Mihály, Csoltó Birike, Juhász Istvánné, Anga János, Jobbágy Lajos, Demeter Lajos 2—2, Szabó Zsigmond, Szmerek Andrásné, özv. Kiss Józsefné, id. Pál Gyuláné 1—1 koronát. Isten dicsőségére: Kövér Péter 10-es honvéd a harcterről 25, Miskolczi Pál és neje 13, Kövér István hőshalott emlékére 12, Földi István hőshalott emlékére, ifj.

Jobbágy József 10-es honvéd, Kis Jobbágy István hőshalott emlékére, Kalas György 15-ös vadász-ezredbeli, Kalas Eszter, id. Debreczeni József, Pezik Bálintné 10—10, Jobbágy Balázs hőshalott, id. Szabó Mihályné 6—6, Sándor János, ifj. Garacz János, Pál János hőshalott emlékére, Vastyán Andrásné, özv. id. Tóth Mihályné 5—5, Inczédi József és Pál hőshalottak emlékére 4, özv. Pál Józsefné, Kis Tóth Zsófi, Bogó László emlékére Bogó Lálóné 2—2, id. Nagy János 3, Bodnár Józsefné 2, özv. Garacz Jánosné, özv. Garacz Istvánné 1—1, Dienes Lajos örökösei 10 koronát. A konfirmándusok 46 koronát. Iskolai célokra: ifj. Jobbágy József 10-es honvéd, Miskolczi Pál és neje 10—10 koronát. Úrvacsorára: Kalas László, Jobbágy Mihály 20—20, Sajóvelezdi fogy. szövetkezet 18 kor. 48 fillért, Kotó Mihály, Tenki József, Kis Márton Gábor, özv. id. Tóth Mihályné 4—4 koronát. Dienes Irén emlékére fehér selyem szószerk-terítő 90 korona értékben.

Szalonna. Úrvacsorai kenyeret és bort egy-egy ízben Maksa András, Maksa József, Diszházy János, Maksa József, Gyenes Miklós, Diszházy János adtak.

Szendrő. Úrvacsorai kenyeret egy-egy ízben Ivanics Bálint, Beregszászi János, özv. Ivanics Károlyné. A régi nemesek orgona alapra 20 koronát.

Szendrőlád. Úrvacsorai kenyeret a presbiterium tagjai sorba adtak, bort pedig özv. Kubik Béláné minden alkalommal. Isten dicsőségére ifj. Joó Károly gondnok 30 koronát. Fogyasztási szövetkezet 30 koronát.

Szilvásvár. Szert Józsefné, Orbán József 4—4 koronát, özv. Varró Jánosné 2, Brassó Gábor, Varró Gézané, Boros köműves Józsefné, Veréb Jánosné, özv. Varró k. Józsefné 2—2 koronát. özv. id. Varró Mihályné leányai 10 koronát, ifj. Simon Bertalanné, Székelyhídy Gézané, Boros Imre 2—2 koronát, Bóta Lajos szülei 4, Berecz Imréné 5, Takács János, Király Ferenc, Czakó Lajos 2—2 koronát, Varró Zsigmond 4, Boros Márton 6, Varró Károly 2, Boros József 5, Juhász Ferenc és neje 2, Bóta Márton és neje 3, Király Pál és neje 4, ifj. Czakó János 2, Orbán Ambrusné 4, Boros István és neje, N. N. 2—2 koronát, Kasza János 4, Pocsik Lajos 3, Varró Imre 5, Czakó Béni 4, Kiss István, Orbán István 3—3 koronát, Berecz Bertalan 5, Sziklay Géza r. k. 20, Bota Lajosné, Boros Simon Gyula, ifj. Varró Zsigmond, Brassó József, Batkó Lajos 2—2 koronát, Molnár Józsefné 10, Boros Istváu és neje 5, Boros Hazai Józsefné 1, Boros Imre 5, ifj. Brassó Lajos, ifj. Brassó Zsigmondné 2—2 koronát, Boros Albert 3, Czakó Istvánné 4, Brassó Gábor, Boros Simon, özv. Mihály Sámuelné, Thurzó Gáspár 5—5 koronát, Boros Albert 2, Boros Imre 5, Varró Erzsike, Czakó Gábor, Czakó János 2—2, Orbán Ambrus 4, Kós János 1, Szabó Józsefné 2 koronát, ögróf Pallavicini Alfonz iskola részére 16 m. fát. Sziklay Géza főerdész épületfákat, id. Orbán János több ingyen munkát végzett, Boros Imre a legátust hordta. Kenyeret és bort Varró Zsigmond és neje, Bak Pál Zsigmond és neje, Brassó András és neje egy-egy ízben, kenyeret Boros Béláné, Czakó Istvánné, Brassó Lajos egy-egy ízben, bort háromszor Grünbaum Abraham.

Szuhogy. Isten dicsőségére a hat úrvacsorázás alkalmával egyesektől begyűlt 154 kor. 50 fillér.

Tardona. Urvacsorához kenyeret adtak: ifj. Lovas István, Balla Bálintné id. Lovas Mihály, ifj. Kónya József, Tóth Józsefné, id. Kónya József, Nagy Józsefné 10 koronát, Tóth Ferencné, ifj. Balla Zsigmondné, id. Tóth Lajos, Arvai Mihályné 5—5 koronát, Tóth József legény, Pál Sámuel és neje 10—10 koronát, Pál Istvánné, Górné Zsigmondné, Górné Jánosné, Górné Lajosné, 2—2 koronát, Górné Mihályné, Pogány Istvánné 4—4 koronát, Balla István 3, Balla Andrásné, 2—2 koronát.

Tornaszentjakab. Urvacsorai kenyeret és bort egy-egy izben, ifj. Jakab János, Pap József, Pap Ferenc, Tóth József, Molnár Ferenc. Isten dicsőségére egyesek 35 koronát adtak.

Vadna. Urvacsorai kenyeret és bort adtak: Kismárton István, Varga Gábor, Szabon György, Szabon Sándor, Válint György és Szabon Pál presbiterek.

Varbó. Az úrasztalára kenyeret a presbiterek adtak: bort egy alkalommal Kovács András adott.

Ziliz. Isten dicsőségére adakoztak: Kecskés József körjegyző 50, Tóth Bertalan 20, Vadászi Zsuzsanna, Gyuricskó Julianna, ifj. Vadászi Pál, Úveges Mihály 10—10 korona, Magyar Istvánné, Béres Istvánné, Kis Gyula, Lovász Katalin, Lovász Imre, Tóth Imre, Tóth János 5—5 korona, Tóth Magdolna, Keczer Sándor, Kelemen Barna, Pónus Erzsébet, Csabár Ferenc 2—2 korona, Hegedűs Zsuzsanna, Magyar Aranka 1—1 koronát, Az úrasztalára kenyeret a hivek adtak, bort egy alkalommal Szilva József adott.

Az adakozásban legjobban kitűntek a sajóvelezdi, balajti, disznóshorvái, szilvásváradai, sajóvamosi egyházak.

II. Építkezések.

Abod	90	K — f.
Alacska	2420	„ — „
Balajt	118	„ — „
Bánfalva	161	„ — „
Bánhorvát	1215	„ 33 „
Bántapolcsány	4438	„ 73 „
Borsod	2134	„ — „
Damak	568	„ 64 „
Dédes	10020	„ — „
Disznóshorvát	505	„ 02 „
Edelény	68	„ — „
Finke	28	„ — „
Hangács	214	„ — „
Lak	142	„ 20 „

Ládbessenő	135	„ — „
Martonyi	249	„ — „
Mályinka	26	„ 90 „
Meszes	206	„ — „
Nagybarcza	345	„ 66 „
Nagyvisnyó	41	„ 05 „
Nekézsen	347	„ 50 „
Nyomár	600	„ — „
Radostyán	397	„ 50 „
Sajóbáony	200	„ — „
Sajóecseg	1385	„ 70 „
Sajókápolna	60	„ — „
Sajóvelezd	483	„ — „
Szalonna	81	„ — „
Szendrő	1593	„ — „
Szendrőlád	130	„ — „
Szilvásvárad	169	„ 96 „
Tardona	154	„ 30 „
Tornaszentjakab	126	„ — „
Varbó	480	„ — „

Összesen . 29343 K 49 f.

III. Pénztári állás.

Egyházak	Bevétel		Kiadás		Maradvány		Hiány		Jegyzet
	K	f	K	f	K	f	K	f	
Abod	3862	45	3516	72	345	73			
Alacska	3416	69	3266	21	150	48			
Balajt	5308	13	5106	08	202	05			
Barczika	3667	22	3484	33	182	89			
Bánfalva	5744	34	5340	44	403	90			
Bánhorvát	8999	13	8965	97	33	16			
Bántapolcsány	6249	41	5082	99	1166	42			
Berente	6084	45	5008	35	1076	10			
Boldva	5489	48	5365	34	124	14			
Borsod	17608	30	16434	20	1174	09			
Borsodszakácsi	1871	48	1707	69	163	79			
Damak	5067	92	4748	24	319	68			
Dédes	12675	94	14845	10	830	84			
Disznóhorvát	6624	09	6306	89	327	20			
Dövény	2955	16	1826	26	1128	90			
Edelény	6469	20	5474	67	994	53			
Felsőkelecsény	4230	—	3246	07	983	93			

Egyházak	Bevétel		Kiadás		Maradvány		Hiány		Jegyzet
	K	f	K	f	K	f	K	f	
Felsőnyárad	4235	58	3759	88	475	70			
Finke	1685	60	1088	—	597	60			
Hangács	4428	04	4259	45	168	59			
Hegymeg	4308	35	4110	88	197	47			
Kondó	4868	54	4539	44	322	10			
Lak	6871	44	6716	92	154	52			
Ládbessenyő	5554	75	5114	17	440	58			
Martonyi	4521	63	4074	48	447	15			
Mályinka	6410	51	6217	32	193	19			
Meszes	2548	84	1592	61	956	28			
Nagybarcza	11297	52	8934	96	2362	56			
Nagyvisnyó	6482	90	6231	60	251	30			
Nekézsen	7280	55	6728	84	551	71			
Nyomár	3412	09	2592	09	820	—			
Üzd	4307	67	3388	65	919	02			
Parasznya	4181	20	4125	12	56	18			
Radostyán	8196	23	6273	03	1923	20			
Rakacaszend	1820	17	1403	05	417	12			
Rudabánya	4098	79	3852	91	245	88			
Sajóbáony	5529	67	5382	19	147	48			
Sajóecseg	15736	45	14749	28	987	17			
Sajóivánka	3819	04	2793	90	1025	14			
Sajókaza	18261	62	17383	76	877	86			
Sajókazincz	8332	40	6707	05	1625	35			
Sajókápolna	5630	91	5709	15			78	24	
Sajólászlófala	3602	51	3303	87	298	64			
Sajószentpéter	10497	55	10399	83	97	72			
Sajóvámos	12472	15	12410	75	61	40			
Sajóvelezd	13460	11	12330	36	1129	75			
Szalonna	5417	32	5236	92	180	40			
Szendrő	14722	70	13784	89	937	81			
Szendrőlád	5706	58	5795	50			88	92	
Szilvásvár	6395	51	5194	58	1200	93			
Szuhogy	5865	20	5071	28	793	93			
Tardona	6858	52	4263	44	2395	08			
Tordaszentjakab	1371	35	1062	98	308	37			
Vadna	5298	42	4368	79	929	63			
Varbó	7343	47	5750	40	1593	07			
Ziliz	4493	07	3785	25	707	02			
Összesen :	363641	45	327213	13	36594	68	167	16	

IV. Tőkepénzek.

Abod, templomépítési alap	12188	K 60	f.
Alacska	5326	„ 19	„
Balajt	1397	„ 72	„
Barczika	1562	„ 90	„
Bánfalva	8435	„ 40	„
Bánhorvát lelk. hiv. tőkéje	150	„ —	„
„ „ pince „	75	„ —	„
„ tanítói „ „	50	„ —	„
„ harang alap .	1056	„ 94	„
„ építkezési „	4369	„ 19	„
„ emlékoszlop ,	176	„ 99	„
Berente	10642	„ 56	„
Boldva	6947	„ 75	„
Borsod	16453	„ 54	„
Borsodszakácsi	1213	„ —	„
Dédes	1759	„ 56	„
Disznóshorvát	11036	„ 66	„
Dövény	179	„ 98	„
Edelény	7874	„ 94	„
Felsőkelecsény	900	„ —	„
Felsőnyárad	7076	„ 70	„
Finke	938	„ 26	„
Hangács	3036	„ 77	„
Hegymeg	1945	„ 90	„
Kondó	6203	„ 46	„
Lak	2000	„ —	„
Ládbesenyő	424	„ 78	„
Mályinka	3153	„ 56	„
Nagybarcza	22278	„ 37	„
Nagyvisnyó Proféth alap	95	„ 18	„
„ Friedmann „	45	„ 46	„
„ Fövenyessy „	600	„ —	„
„ Énekkari „	113	„ 04	„
„ Lelkész „	284	„ —	„
„ Latinák V. „	1222	„ 64	„
„ „ M. „	2400	„ —	„
Kenderföld „	63	„ 17	„
Sturmann „	200	„ —	„
Nekézseny	3740	„ —	„
Nyomár	1634	„ 88	„
Parasznya , ...	21403	„ 17	„

Radostyán	7881	„ 99 „
Rudobánya	1776	„ 67 „
Sajóbábony	1576	„ — „
Sajóecseg	11059	„ 86 „
Sajókápolna	9062	„ 12 „
„ kaza	313	„ 26 „
„ kazincz	3690	„ — „
„ lászlófalva	3060	„ 99 „
„ szentpéter	68993	„ 74 „
„ vámos	13126	„ 98 „
„ velezd	2500	„ — „
Szalonna	8188	„ 31 „
Szendrő	6800	„ — „
Szendrőlád	4039	„ 71 „
Szilvásvárad	6304	„ 91 „
Szuhogy	2121	„ 68 „
Tardona bor-alap	891	„ 30 „
földkárt.-alap	200	„ — „
Vadna	2075	„ 67 „
Varbó	4140	„ — „
Ziliz	898	„ 71 „
Osszesen:	331142	K 75 f.

V. Adósságok.

Abod	8000	K — f.
Alacska	4000	„ — „
Balajt	3000	„ — „
Barczika	6759	„ 31 „
Bánfalva	700	„ — „
Bántapolcsány	3929	„ — „
Berente	5000	„ — „
Borsod	7000	„ — „
Borsodszakátsi	2253	„ 63 „
Damak	13923	„ 79 „
Dédes	10700	„ — „
Disznóshorvát	11036	„ 66 „
Dövény	179	„ 98 „
Edelény	2242	„ 93 „
Felsőkelecsény	1000	„ — „
Felsőnyárad	13022	„ — „
Finke	2602	„ — „

Hangács	7000	„ — „
Hegymeg	4794	„ 49 „
Kondó	6451	„ — „
Lak	13000	„ — „
Ládbesenyő	5000	„ — „
Martonyi	5000	„ — „
Meszes	5000	„ — „
Nagybarcza	15664	„ 32 „
Nekézsen	5787	„ — „
Nyomár	4000	„ — „
Ózd	13300	„ — „
Radostyán	8000	„ — „
Rakaczaszend	1900	„ — „
Rudobánya	8000	„ — „
Sajóbábony	5000	„ — „
Sajóecseg	2098	„ 75 „
Sajóivánka	3000	„ — „
Sajókaza	13000	„ — „
Sajókápolna	3500	„ — „
Sajólászlófalva	5000	„ — „
Sajóvamos	10356	„ — „
Sajóvelezd	3200	„ — „
Szendrő	23500	„ — „
Szendrőlád	14440	„ — „
Tardona	3313	„ 13 „
Ziliz	8300	„ — „
Összesen :	300926	K 35 f.

VI. Lelkeszi-alap.

Bánhorvát	150	K — „
Berente	1189	„ — „
Boldva	2272	„ — „
Borsod	2706	„ 37 „
Felsőkelecsény	10434	„ — „
Lak	253	„ 32 „
Ládbesenyő	735	„ 38 „
Nagybarcza	321	„ 58 „
Nekézsen	4240	„ — „
Parasznya	8300	„ — „
Radostyán	4142	„ — „
Rudabánya	751	„ 60 „
Sajóecseg	380	„ — „

Sajóivánka	1382	„ — „
„ kaza	1866	„ 67 „
„ kápolna	1700	„ — „
„ lászlófalva	220	„ — „
„ szentpéter lelkészi	14738	„ — „
„ „ s. „	1270	„ — „
Tardona	200	„ — „
Vadna	1667	„ — „
Varbó	2612	„ — „
Ziliz	475	„ — „
Összesen:	64969	„ 92 „

VII. Tanítói-alap.

Abod	2526	K — f.
Berente	432	„ — „
Boldva	416	„ 80 „
Borsod	865	„ 20 „
Felsőkelecsény	6986	„ — „
Kondó	203	„ 46 „
Lak	174	„ 44 „
Ládbessenyő	198	„ — „
Parasznya	4100	„ — „
Radostyán	2096	„ — „
Rudóhánya	177	„ 10 „
Sajóecseg	306	„ — „
„ kápolna	850	„ — „
„ kaza	1276	„ 43 „
„ lászlófalva	220	„ — „
„ szentpéter tanítói	1560	„ — „
„ „ kántori	1345	„ — „
Vadna	408	„ 67 „
Varbó	1328	„ — „
Ziliz	306	„ — „
Összesen:	25975	K 10 f.

VIII. Lelkeszi és tanítói-alap.

Alacska	4326	K 19 f.
Boldva	590	„ — „
Ládbessenyő	312	„ 84 „
Sajóvámos	8645	„ 83 „
Ziliz	400	„ — „
Összesen:	14274	K 86 f.

IX. Iskolák.

Kiválók : Alacska, Balajt, Bánhorvát, Barczika, Borsod, Disznóshorvát, Dövény, Edelény, Felsőkelecsény, Finke, Hegymeg, Lak, Ládbesenyő, Martonyi, Nagyvisnyó mindkettő, Nyomár, Parasznya, Radostyán, Sajóbáony, Sajóecseg, Sajókazincz mindkettő, Sajószentpéter mindhárom, Sajóvamos, Sajóvelezd, Szendrő, Szilvásvár, mindkettő, Tardona, Szuhogy, Vadna, Varbó, Ziliz. *Kielégítők* : Bánfalva, Bántapolcsány, Berente, Boldva, Borsodszakácsi, Damak, Dédes, Felsőnyárád, Hangácsról a tanító orosz fogságban van; a gyermekek részint a hangácsi róm. kath. iskolába, részint a nyomári iskolába járnak. Vallást a lelkész tanítja. Kondó, Mályinka, Meszes, Nagybarcza, Nekézsen, Ózd, Rakaczaszend, Szalonna, Szendrölád.

Szünetelt a tanítás : Abodon (tanító a harctéren) Tornaszentjakab (tanító eltávozott.) Lelkészek tanítottak, mivel a tanító a harctéren van: Meszesen, Sajókápolnán igaz lelkes buzgósággal.

X. Énekkar.

Alacska, Balajt, Bánfalva, Bánhorvát, Bántapolcsány, Barczika, Boldva, Damak, Dédes, Disznóshorvát, Dövény, Edelény, Felsőnyárád, Hangács, Martonyi, Mályinka, Nagybarcza, Nyomár, Ózd, Parasznya, Radostyán, Sajóbáony, Sajókaza, Sajókazincz, Sajókápolna, Sajószentpéter, Sajóvamos, Sajóvelezd, Szilvásvár, Tardona, Vadna, Varbó, Ziliz.

XI. Iskolai-alap.

Alacska 1000, Berente 5321, Felsőkelecsény 160, Kondó 6000, Parasznya 605·87, Sajókaza 6413·72, Sajókazincz 375·49, Sajószentpéter 21300 korona. Összesen : 41176 korona 08 fillér.

XII. Egyházfentartási-alap.

Bánhorváth 368 K 27 fill., Damak 800 K, Disznóshorvát 1600 K, Hangács 1660 K, Hegymeg 222 K 50 fill., Lak 20 K, Nyomár 475 K 56 fill., Ózd 11 3 K 30 fill., Parasznya 1170 K 87 fill., Sajóecseg 1053 K 89 fill., Sajókaza 1305 K 26 fill., Sajókápolna 1546 K 46 fill., Sajólászlófalva 1916 K 99 fill., Sajószentpéter 28203 K, Sajóvamos 1200 K, Szendrő 260 K, Tardona 3137 K 19 fill., Vadna 4675 K 98 fill., Ziliz 261 korona 85 fillér. Összesen : 50991 korona 12 fillér.

XIII. Iskolai könyvtár.

Alacska, Abod, Balajt, Bánhorvát, Barczika, Boldva, Borsod, Disznóshorvát, Dövény, Edelény, Felsőnyárad, Felsőkelecsény, Finke, Hangács, Hegymeg, Kondó, Lak, Ládbesenyő, Martonyi, Mályinka, Meszes, Nagybarcza, Nagyvisnyó, Nekézsen, Nyomár, Parasznya, Radostyán, Rudabánya, Sajóbáony, Sajóecseg, Sajóivánka, Sajókaza, Sajókazincz, Sajólászlófalva, Sajószentpéter, Sajóvamos, Sajóvelezd, Szalonna, Szendrő, Szendrőlád, Szilvásvár, Suhogy, Tardona, Vadna, Varbó, Ziliz.

XIV. Énekkar-alap.

Balajt 393 K. Összesen: 393 korona.

XV. Templom és torony-alap.

Boldva 18 K 61 fill., Hegymeg 2692 K 24 fill., Tardona 9834 K 39 fill., Ziliz 12845 K 81 fillér. Összesen: 25391 korona 05 fillér.

XVI. Orgona-alap.

Balajt	256 K 65 f.
Borsod	1563 „ 60 „
Disznóshorvát	600 „ — „
Hangács	970 „ 08 „
Ládbesenyő	485 „ 34 „
Parasznya	2655 „ 18 „
Sajókazincz	2400 „ — „
„ kápolna	1200 „ — „
„ szentpéter	577 „ 74 „
Szalonna	173 „ 22 „
Szendrő	471 „ — „
Vadna	717 „ 31 „
Ziliz	290 „ 03 „
Összesen:	12355 K 15 f.

XVII. Ifjusági könyvtár-alap.

Borsod 114 K 02 fill., Sajókápolna 100 K, Szalonna 97 korona. Összesen; 341 korona 02 fillér.

XVIII. Magtár.

Bánfalva 1528 K 47 fill. kötvényeken, Bántapolcsány 1156 K, kötvényeken, Bántapolcsány 51 véka 35 itce búza, Disznóshorvát 64 véka rozsz, Edelény 19 köböl rozsz, Meszes 143 kor. töke, Mályinka 105 hl. 65 l. rozsz, Nagybarcza 6636¹/₂ l. rozsz, Rakacaszend 605 K 72 fill. kötvényeken, Sajóbáony 31 köb. 2 véka, 16 itce rozsz, Sajóivánka 155 l. rozsz, Sajókaza 4746 K 67 fill., Sajóvamos 80 hl. 25 l. rozsz, 63 hl, 16 l. zab, 61 hl. 51 l. árpa.

Nagyobb nátrálék van: Alacska 735 K 26 fill., Berente 150 K, Ózd, Radostyán 305 K 93 fill., és rendkívüli adóhátrálék: 2639 K 19 fill., Sajókazincz 1246 K, Sajókápolna 276 K, Varbó 632 K 13 fillér.

Nagyobb építkezés volt: Alacska 2420 K, Radostyán 397 K 50 fillér. Varbó 480 korona. Összesen: 3297 korona 50 fillér.

Lelkésznek és tanítóknak drágasági pótlékot nyertek: Parasznya 500 + 250 korona, Sajólászlófalván 640 K, Varbón 600 + 300 K, Sajószentpéteren s. lelkésznek és két tanítóknak 500 koronát. Összesen: 2790 korona.

Iskolai könyvtári típusokból van: Alacska 3 típus, Radostyán 1 típus Sajókazincz 2 típus, Sajólászlófalva 1 típus, Sajószentpéter 2 típus, Varbó 1 típus.

Sem szekrény sem típus nincs: Berente, Kondó, Parasznya, Sajókápolna. Nem törvényszerű a tanterem: Alacska, Berente, Kondó, Varbó.

Hadikölcsönök jegyzése.

Bánfalva	.	.	.	.	10000 K
Bánhorvát	.	.	.	.	15000 „
Bántapolcsány	.	.	.	.	5000 „
Dédes	.	.	.	.	8000 „
Mályinka	.	.	.	.	8000 „
Nagybarcza	.	.	.	.	6000 „
Nagyvisnyó	.	.	.	.	10000 „
Nekézsen	.	.	.	.	8000 „
Sajóvelezd	.	.	.	.	20000 „
Szilvásvárad	.	.	.	.	20000 „
Tardona	.	.	.	.	10000 „
Alacska	.	.	.	.	25000 „
Parasznya	.	.	.	.	120000 „
Sajókazincz	.	.	.	.	20000 „
„ kápolna	.	.	.	.	25000 „
„ lászlófalva	.	.	.	.	3000 „
„ szentpéter	.	.	.	.	10000 „
Varbó	.	.	.	.	3000 „

Disznóshorvát	.	.	.	94700	K
Dövény	.	.	.	15000	„
Felsőnyárad	.	.	.	10000	„
Felsőkelecsény	.	.	.	20000	„
Ózd	.	.	.	10000	„
Rudabánya	.	.	.	3000	„
Sajóivánka	.	.	.	4000	„
„ kaza	.	.	.	45000	„
Szuhogy	.	.	.	12000	„
Vadna	.	.	.	10000	„

a hadi kölcsönök főösszege kitett egyházmegyénkben 549000 koronát.

A múlt évi őszi e. megyei gyűlésünk óta a jelen ideig iktató könyvem tanúsága szerint 701 ügyben jártam el részint közvetlenül személyesen, részint levélileg, de amelyeket azért nem közlök részletesen, mert az a nagy nyilvánosságot közelebből nem, — csak végeredményben érdeklí, az pedig itt hozatik nyilvánosságra, vagy egyes hivatalokkal, egyházakkal már közölve lett. Jelentésem keretéből történt kihagyását — ezen felül indokolja szerintem a jegyzőkönyv költségesebb kiállítása, ami pedig jelen helyzetünkben, szemben a sok kiadásokkal teljesen kerülendő. Ez volt egyik oka az esperesi jelentés elmaradásának is, a másik pedig az, hogy a közönség egy részére nem volt meg az a várt — és közvetlen építő hatása. E jelentés egyes részeinek főleg az adakozási, adóssági, iskola minősítése stb. részeinek hallására sokan számítva, szinte jól esett egykázak küldötteinek saját nevét, vagy legalább egyháza nevét hallani a jóltevők sorában, de az egyházi tisztviselők előtt sem volt közönyös. Ezekon kívül még a nyomdai nehézségek is figyelmet érdemelnek. Ez intézkedés az e. m. gyűlés utólagos jóváhagyása reményében történt.

De nem folytatom tovább jelentésemet, hanem tekintettel az idővel való gazdálkodásra — bezárom azt azon szívből jövő óhajtás kíséretében, hogy az isteni gondviselés öröködjék egyházaink, iskoláink és hazánk felett. Ily érzések és gondolatok közt — tekintettel szeretve tisztelt egyházmegyei gondnokunk gyengélkedése miatti távolmaradására, — a gyűlést ezennel megnyitom.

Közgyűlésünk a nagy gonddal összeállított s egyházmegyénk múlt évi szellemi és anyagi életének képét híven visszatükröző esperesi jelentést hálás köszönettel tudomásul veszi s egyben ki mondja, hogy az jegyzőkönyvünk lapjain egész terjedelmében megörökítessék.

6. Az esperesi jelentés kapcsán:

Közgyűlésünk fájó érzéssel veszi tudomásul lelkészi karunk nesztorának, Vladár József volt radostyáni lelkésznek hosszas szen-

vedés után történt elhunytát. Közel egy félszázadon át szolgált a boldogult egyházmegyénk földjén tőle telhető hűséggel s minden-
 kiben tiszteletet ébresztő szelid lélekkel s komoly gondolkozással. Sirjához elzarándokolva, míg nyugalmat kérünk Istentől a porlandó
 testnek, magunkhoz öleljük, szívünkbe zárjuk a boldogult képét s
 emlékezetét.

7. Esperesi jelentés kapcsán :

Közgyűlésünk mély megilletődéssel s az őszinte kegyelet
 érzéseivel idézi vissza a már sirjában porladó Szuhay Benedek
 egyházmegyei főjegyzőnk, volt tanácsbíránk, kiváló lelkész társunk
 s jó barátunk képét s örökíti meg emlékét. Mint hirtelen jött
 vihar megrázó ereje, úgy hatott ránk s úgy megrendített ben-
 nünket az ő váratlan s mondhatni tragikus kimúlása. Fájlátunk,
 hogy elköltözésével hány előkelő hely, díszes állás maradt üresen
 közöttünk és körülöttünk. Újra, meg újra megremeg a szívünk, ha
 elgondoljuk, hogy oly oszlop-emberünket veszítettük el ő benne, a
 ki Isten adta szép tehetségét s nagy munkaszeretetét példaként
 lobogtatta s mindig kész örömmel gyümölcsöztette az anyaszent-
 egyház szolgálatában. Többről-többre elhívta, egyre feljebb emelte
 a közbizalom s mindig méltónak bizonyult az elhivatásra. Mint
 szónok hatalmas organumával, mint író ragyogó tollával, mint az
 eszmék, elvek harcosa meggyőző erejével, mint kartárs és barát
 szive melegével hódított mindenfelé. Országszerte ismertté és
 tiszteltté lett az a név, mely — fájdalom — már kitöröltetett az
 élők könyvéből. De megmarad és élni fog sok szép munkájában,
 jegyzőkönyveiben és élni fog mindannyiunk szívében. Legyen,
 ó legyen áldott és munkás közöttünk a Szuhay Benedek em-
 lékezete.

8. Ugyancsak esperesi jelentés kapcsán :

Közgyűlésünk hálás kegyelettel örökíti meg a borsodi egy-
 ház érdemes főgondnokának, a pár héttel ezelőtt elhunyt Szekré-
 nyesi Árpád úrnak emlékét, ki mint egyh. megyei világi aljegyző,
 majd tanácsbíró, tanító egyleti s tanügyi bizottsági elnök stb.
 több mint egy negyed századon át szolgált egyházmegyénk ér-
 dekeit komoly kötelességérzettel s ügyeink iránti meleg érdeklő-
 déssel s aki előrehaladott korára való tekintettel csak nem rég
 vonult vissza a neki már terhessé vált munka mezőről. Legyen ez
 érdemes férfiúnak siri álma csendes, emlékezete közöttünk áldott.

9. Olvastatott a Sajószentpéteren 1916. november hó 9-én tartott szavazatbontó bizottsági ülés jegyzőkönyve, mely szerint a lemondás folytán megüresedett 2 papi tanácsbírói állásra mind a 49 egyház beadta szavazatát. A szavazás eredménye a következő: Szentmártoni Dániel kapott 41, Molnár József 26, Batta József 6, Bodolay Miklós 5, Farkas József 4, Horváth János, Dakó Lajos, Lengyel Gyula 2—2, Osváth Zoltán, Tóth József, Szuhay Benedek, Nagy Ferenc, Kőrössy István, Hubay Mihály, Bartha Gyula, Kerekes János, Almássy Lajos, Demeter Bertalan 1—1 szavazatot. Eszerint a 2 tanácsbírói állásra Szentmártoni Dániel martonyi és Molnár József sajóvelezdi lelkészek választattak meg.

Közügyülésünk az eskü letévése után nevezett új tanácsbírákat szívesen üdvözli s működésükre Isten áldását kívánja.

10. Szuhay Benedek elhunytával a főjegyzői, Szentmártoni Dániel lemondásával az aljegyzői állás megüresedvén:

Közügyülésünk mindkét állásra a szavazást július 1. határidővel elrendeli s a szavazatok felbontásával elnökségen kívül Elek József, Botos József és dr. Orbán Barna tanácsbírákat azzal bizza meg, hogy amennyiben új szavazásra lenne szükség, annak folytatólagos megejtéséről is intézkedjenek.

11. Ragályi Béla egyh. m. gondnok betegségére, Miklós Ödön világi tanácsbíró fontos elfoglaltatására való hivatkozással nem jelenhetvén meg.

Közügyülésünk az igazolást tudomásul veszi s egyházmegyei gondnokunk betegsége felett őszinte sajnálatát táviratilag tolmácsolni határozza.

12. A június hó 14-én Miskolczon tartandó egyházkerületi közgyűlésre elnökségen kívül képviselőkül kiküldetnek:

Kazay Géza, Molnár József, Szentmártoni Dániel papi—, Zsóry György, Bónis Aladár, dr. Görgei Sándor világi tanácsbírák.

13. Olvastatott a rakacaszendi lelkészválasztásról felvett jegyzőkönyv, mely szerint a nevezett gyülekezet lelkipásztorává meghívás útján ifj. Kőrössy István szendrői segédlelkész választott meg.

Minthogy a választás a törvényes formák betartásával történt, elválasztott lelkész a rakacaszendi lelkészi állásra beerősíttetik.

14. Szentmártoni Dániel és Benőcs Zsigmond jelentik, hogy esperesünk megbízásából február hó 11-én a rakaczaszendi egyházban megjelentek s ifj. Kőrössy Istvánt a lelkészi állásba ünnepélyesen beiktatták.

Tudomásul szolgál.

15. Olvastatott a halálozás folytán megüresedett radostyáni lelkészi állás betöltéséről felvett küldöttségi jegyzőkönyv, mely szerint meghívás útján Svingor Jenő zubogyi lelkész választatott meg a nevezett egyház lelkészéül.

A választás az egyházi törvényekkel megegyezőnek találtatván, közgyűlésünk azt jóváhagyólag tudomásul veszi s megválasztott lelkészt a radostyáni egyházba beerősíti. Beiktatására egyházmegyénk képviselőjében Botos József és dr. Orbán Barna tanácsbírák küldettek ki.

16. Illyés János és Salamon Gyula segéd lelkészek okmányaik alapján egyházmegyénkbe való bekebelezésüket kérik.

Közgyűlésünk mindkét s. lelkész kérelmét készséggel teljesíti s Illyés Jánost a parasznyai, Salamon Gyulát a sajszentpéteri egyházba behelyezi.

17. A sajkóközi egyház presbiteriuma kéri, hogy a második tanítói állásra megválasztott okleveles tanítónője György Vilma hivatalába beerősítsék. Jelenlevő lelkész jelenti, hogy a tanítónő elbocsátó levele az idő rövidsége folytán be nem érkezett, az pótlólag befog mutattatni.

Miután a választás törvényszerűen folyt le és a megerősített tanítónőnek okmányai — az elbocsátó kivételével — rendben vannak, György Vilma a sajkóközi második tanítói állomáson feltételelesen beerősítették. Köteles azonban elbocsátó bizonyítványát utólagosan az esperesi hivatalnál bemutatni és ez által a beerősítés véglegesítették.

18. A berentei református egyház presbiteriuma kéri, hogy a tanítói állásra megválasztott okleveles tanítója Gööz Pál Benedek hivatalába beerősítsék.

Miután a választás törvényesen folyt le és a megválasztott tanítónak okmányait rendben találták, Gööz Pál Benedek a berentei tanítói állomásra beerősítették.

19. A barczikai ref. egyház presbiteriuma kéri, hogy a tanítói állásra megválasztott Papp Lajos tanítója hivatalába beerősítsék.

A megválasztott tanítónak a solti ref. egyházm. esperesétől 299/1917. szám alatt kiállított esperesi elbocsátó levelét bemutatja. Jelenlevő lelkész jelenti, hogy a tanító oklevele a miniszteriumba küldetett fel, ezt és a választási jegyzőkönyvet utólagosan az esperesi hivatalnak bemutatja.

Miután a választási jegyzőkönyv és a megválasztott tanító oklevele bemutatva nem lettek, Papp Lajos tanítónak a barczikai tanítói állomásra való beerősítését csak feltételesen mondja ki, ha a hiányzó okmányok az esperesi hivatalban bemutattnak. Egyben feljogosítja az esperest, hogy az okmányok bemutatása után a nevezett tanítót állásában — közgyűlés határozatából folyólag — véglegesítse.

20. Olvastatott a missziói bizottság 1917. május hó 3-án felvett jegyzőkönyve, melyből kitűnik, hogy az ózdi missziói egyháznak úgy anyagi, mint szellemi dolgai rendben vannak. E nagy missziói körzetben lelkész a s. lelkésszel megosztva végzi a hivek lelki gondozását, valamint az iskolákban is a vallástanítást. Panaszolja lelkész, hogy bár munkaköre egyre tágul s a megnövekedett lelkészi és hitoktatói teendők elvégzése céljából segédlelkésként volt kénytelen beállítani a saját jövedelméből, ennek daczára missziói segélye ma sem több, mint volt 30 évvel ezelőtt. Úgy erre mint a háborús helyzet folytán beállott nehéz megélhetési viszonyokra való tekintettel külön kérvényben is kéri missziói segélyének méltányos felemelését s e nemű segélyének a lelkészi fizetésből való kikapcsolását.

Abodon a missziói munka szünetel. A tanító hadifogoly. Helyettes tanítót az egyház szegénysége miatt nem állíthattak be. Az anyaegyház lelkésze is csak elvétele mehet át lsteni tiszteletet tartani, mert Meszesen a hadbavonult tanító helyett — ő végzi a tanítást.

Közgyűlésünk a misszió bizottság javaslata alapján:

1. a két egyház missziói jelentését tudomásul veszi s a főt. egyházkerületre felterjeszteni határozza;

2. felkéri a főt. egyházkerületet, hogy az ózdi lelkész missziói segélyének felemelése és e nemű segélyének a lelkészi fizetéstől leendő elkülönítése iránt intézkedni méltóztassék;

3. utasítja az abodi egyház lelkészét és presbiteriumát, hogy a kir. tanfelügyelő úr támogatását kikérve, helyettes tanító beállításáról és javadalmazásáról gondoskodjanak.

21. Olvastatott a lelkészértekezletnek 1917. évi április hó 26-án, Miskolcra felvett jegyzőkönyve, melynek közérdekű pontjai s javaslatai következők:

a) 6. pontjában felterjeszti lelkészértekezlet Kazay Gézának az egyházmegyénkben végzett belmissziói munkálkodásról szóló jelentését, mely egész terjedelmében a következő:

Nagytiszteletű egyházmegyei közgyűlés!

A felsőborsodi egyházmegye kebelébe tartozó egyházakban gyakorolt belmissziói működést tanúsító, az 1917. évi egyházlátogatás alkalmával összegyűjtött s beszolgáltatott adatok feldolgozásával bizatván meg: a csoportosított adatok alapján előadói jelentésemet van szerencsém a következőkben megtenni.

Könnyebb áttekintés végett czélszerűnek tartottam az adatokat az e célra kiadott rovatos ívben foglalt kérdések sorrendjében feltűntetni.

1. Ifjúsági egylet van: Abodon.

Nőegylet: Bánhorváton és Ózdon; ez utóbbi helyen nem felekezeti jellegű.

Konfirmáltak egylete van: Szilvásváradon.

2. Énekkar: Alacskán, Balajton, Bánfalfván, Bánhorváton, Bántapolcsányban, Barczikán, Boldván, Damakon, Dédesben, Disznóshorváton, Edelényben, Felsőnyáradon, Hangácson, Lakon, Martonyiban, Mályinkán, Nagybarczán, Nyomáron, Ózdon, Parasznyán, Radostyánban, Sajóbábonyban, Sajókazán, Sajókazinczon, Sajókápolnán, Sajószentpéteren, Sajóvamoson, Sajóvelezden, Szalonnán, Szilvásváradon, Tardonán, Vadnán, Varbón és Zilizen leány énekkar van a lelkész által szervezve és vezetve. Az énekkarok ott, honnan a tanító a harctérre bevonult, ez idő szerint szünetelnek.

3. A felnőtt mindkét nembeli ifjak vasárnapi oktatása gyakorlatban van: Abodon, Alacskán, Balajton, Bánfalfván, Bánhorváton, Barczikán, Berentén, Boldván, Borsodon, Damakon, Disznóshorváton, Edelényben, Felsőkelecsényben, Felsőnyáradon, Finkén, Hangácson, Hegymegen, Lakon, Lád-bessenyőn, Martonyiban, Mályinkán, Meszesen, Nagybarczán, Nekézsenyben, Nyomáron, Rakaczaszenden, Rudabányán, Sajóbábonyon, Sajóecsegen, Sajóivánkán, Sajókazán, Sajókazinczon, Sajókápolnán, Sajóvelezden, Szakácsiban, Szalonnán, Szendrőn, Szendrőládön, Szuhogyon, Tardonán, Vadnán, Zilizen.

Csak a felnőtt leányok részesülnek vasárnapi oktatásban: Kondón, Nagyvisnyón, Parasznyán, Sajólászlófalván, Sajószentpéteren, Sajóvamoson, Szilvásváradon, Varbón.

A felnőtt ifjak egyáltalán nem részesülnek vasárnapi oktatásban: Bántapolcsányban, Dédesen és Radostyánban.

4. Vallásos és ismeretterjesztő felolvasások tartottak: Bánhorváton, Hangácson, Hegymegen, Martonyiban, Rakaczaszenden, Sajószentpéteren, Szendrőládön, Zilizen. — Disznóshorváton gyermek isteni tisztelet volt.

5. Következő vallásos irányú és ismeretbővítő olvasmányok terjesztettek :

a) Koszorú füzetek : Bántapolcsányban, Disznóshorvátton, Felsőkelecsényben, Lakon, Martonyiban, Ózdon, Sajóivánkán, Sajóvezden, Szendrőn, Szendrőládon, Szilvásváradon, Tardonán.

b) Téli ujság : Alacskán, Balajton, 58 p., Bánfalván, 13., Bánhorvátton, Berentén, Damakon, Edelényben, 37 p., Felsőkelecsényben, Finkén 10 p., Hangácson, Martonyiban 62 p., Mályinkán 15 p., Nagybarczán, 30 p., Nyomáron, Ózdon, Rudobányán, Sajóecsegen, Sajóivánkán, Sajókazinczon, Sajókápolnán, Sajóvamoson, Szendrőládon, Szilvásváradon, 42 p. Zilizen.

c) Vasárnap : Berentén, Damakon, Hangácson, Martonyiban 10 p., Nyomáron, Ózdon, Sajóbáonyban, Sajóivánkán, Sajókazán, Sajókápolnán, Sajóvamoson, Szendrőn, Szendrőládon, Szilvásváradon 22., Tardonán, Vadnán, Zilizen.

d) Ébresztő : Bánhorvátton.

e) Biblia mondások : Szilvásváradon.

f) Bethánia egyesület kiadványai : Szendrőn.

g) Imakönyvek : Bánhorvátton, Disznóshorvátton, Felsőnyáradon, Nagyvisnyón, Sajókazán, Sajókazinczon, Varbón,

h) Prot. árvaházi naptár : Balajton 12., Bántapolcsányban, 10 p., Dédesen 10 p., Edelényben 11., Felsőkelecsényben, Felsőnyáradon, Finkén, Martonyiban 30 p., Nagybarczán 35., Nekézsenyen, Rudobányán, Sajóivánkán, Szendrőládon, Szilvásváradon.

i) Magyar Naptár : Balajton 12., Mályinkán, Sajókazán, Sajókápolnán, Szendrőládon, Szilvásváradon.

k) Keresztény naptár : Bánhorvátton.

l) Többféle vallásos és ismeretterjesztő könyv adatott az egyháztagek kezébe : Sajószentpéteren.

m) Semmiféle vallásos vagy ismeretbővítő olvasmányok nem terjesztettek : Barczikán, Boldván, Borsodon, Hegymegen, Kondón, Ládbesenyőn, Meszesen, Radostyánban, Rakaczaszenden, Sajólászlófalván, Szakácsiban, Szalonnán, Tornaszentjakabon.

6. A konfirmándusok kis bibliát vagy imakönyvet kaptak : Abodon, Balajton, Bánfalván, Bánhorvátton, Bántapolcsányban, Barczikán, Berentén, Borsodon, Dédesen, Disznóshorvátton, Edelényben, Felsőkelecsényben, Felsőnyáradon, Finkén, Hangácson, Hegymegen, Lakon, Ládbesenyőn, Martonyiban, Mályinkán, Meszesen, Nagybarczán, Nagyvisnyón, Nekézsenyen, Nyomáron, Ózdon, Parasznyán, Radostyánban, Rakaczaszenden, Sajóecsegen, Sajóivánkán, Sajókazán, Sajókazinczon, Sajókápolnán, Sajószentpéteren, Sajóvamoson, Sajóvezden, Szendrőn, Szendrőládon, Szilvásváradon, Tardonán, Tornaszentjakabon, Vadnán, Varbón, Zilizen.

Csak emléklapot kaptak : Alacskán, Boldván, Kondon, Rudobányán, Sajóbáonyon, Sajólászlófalán, Szakácsiban, Szuhogyon.

Sem kis bibliát vagy imakönyvet, sem emléklapot nem kaptak: Damakon és Szalonnán.

7. Fogyasztási szövetkezet van: Bánhorváton, Berentén, Disznóshorvátón, Hangácson, Lakon, Ózdon, Rudobányán, Sajókazán, Sajóvámosen, Sajóvelezden, Szendrőladon, Szuhogyon.

Hitelszövetkezet van: Disznóshorvátón, Lakon, Martonyiban, Ózdon, Sajókazán, Sajókazinczon, Sajószentpéteren, Sajóvámosen, Szendrőn, Szuhogyon.

A hivatalos kérdésekre adott feleletekből összeállított s most ismertett száraz adatok azok, melyek hivatva volnának hű képét adni annak, hogy a lelkészek minő szorgalmat illetve buzgalmat fejtenek ki a belmissziói munkálkodás terén.

Nekem erős meggyőződéseim, hogy a rovatos ívben felállított szűk keretek közé a lelkészek belmissziói tevékenységét beszorítani nem lehet.

Hogy a belmisszió terén mikor és mit kell, egy hivatása magaslatán álló lelkésznek tennie: azt rendszeren az alkalom, a helyi viszonyok, a nép lelkülete s műveltségi foka szabják meg. Épen azért a lelkész belmissziói működésének egyedüli zsinórmértékeül — részemről — sohasem tudnám elfogadni azt a kimutatást, hogy egyházában hány és miféle egylet van; tartatnak-e felolvasások s minő iratok terjesztetnek?

De ha látom, hogy egyik-másik egyházban vásár- és ünnepnapokon áhitattal igyekezik a hívők serege az istenházába; ha tapasztalom, hogy nem külső kényszerből, de gyermekeik jól felfogott érdekében, szerető gondoságból küldik a szülők gyermekeiket iskolába; ha az egyháztagnokban megvan belhivatalnokai iránt a ragaszkodó bizalom és tisztelet; ha az egyházi épületek rendben és csinosan tartatnak; ha az egyház anyagi ügyei rendezettek; ha az egyházi terhek törvényes beavatkozás nélkül idejében egyenlítettnek ki; ha egyházi-, általában közjótékonyági célra készséggel megnyílnak a szívek és zsebek, akkor ezek a jelenségek mind ékesen szóló bizonyosságok arra nézve, hogy az ilyen egyházban a lelkész valóban szép és eredménydús belmissziói munkálkodást végez.

Ha nem a száraz adatokból, de a most feltüntetett szempontból bíráljuk el a felsőborsodi egyházmegye lelkészi karának belmissziói munkálkodását: akkor a felvett egyházlátogatási jegyzőkönyvek alapján nyugodtan állíthatjuk, hogy egyházmegyénk egyházainak nagyobb részében a belmissziói tevékenység szép eredményeket tud felmutatni.

Hogy ez továbbra is így, — sőt fokozottabb mértékben meglegyen: ahhoz adja Isten az ő megsegítő kegyelmét!

Lak, 1917. április 16-án

alázatos szolgája:

Kazay Géza

belmissziói előadó.

Közgyűlésünk a terjedelmes, nagy gonddal összeállított

jelentést tudomásul veszi s azt egész terjedelmében felterjeszti a főt. egyh. kerületi közgyűléshez.

b) 7-ik pontjában tárgyalván az egyházi hivatalnokok betegsegélyző intézetének megalkotási tervezetét, melyet kiadott a Kálvin Szövetség, — az értekezlet szívesen üdvözli e szép célú mozgalmat s csatlakozik azokhoz, kik ennek megvalósításán fáradoznak, de véleménye szerint a betegsegélyző intézet életképességét, jövődjét úgy látná legjobban biztosítva, ha egy tekintélyes, nagy pénzintézet, pl. a Fonciére útján valósítanak meg.

Közgyűlésünk e véleményt elfogadja, magáévá teszi s ilyen értelemben terjeszti fel javaslatát a főt. egyházkerületi közgyűléshez.

c) 8. pontjában állást foglal az úrvacsorai külön kehely kérdéstről s egyhangúlag javasolja, hogy e kérdés felett most térjünk napirendre, mivel a mai idő teljességgel nem alkalmas az ilyen lényegbevágó újítások keresztülvételére.

Közgyűlésünk álláspontja teljesen megegyezik az értekezletével s javaslatát elfogadja, határozati erőre emeli.

d) 9. pontjában Varga Imre előterjesztése alapján egyhangúlag elfogadja s pártolólág terjeszti fel a következő határozati javaslatot:

„Értekezletünk egyh. megyénk útján — felkéri a főt. és mélt. egyházkerületet, hogy a mai nyomasztó, háborús viszonyokra való tekintettel, a sárospataki főiskola fejlesztésével kapcsolatban, a hívenkinti 1 korona járuléknak f. évi szeptember hó 1-ig leendő befizetéséhez ne méltóztassék mereven ragaszkodni, hanem — ha a nagy ügy sérelme nélkül megtehető — a határozatot kegyeskedjék úgy módosítani, hogy a kivetés befizetése legalább is 5 egyenlő részben, 5 év alatt legyen kötelező. Részekre osztva könnyebben elviselhető a teher. A cél így sokkal simábban, könnyebben el lenne érve, anélkül, hogy a nagy ügynek ártana valamit!”

Közgyűlésünk e javaslatot — annak indokolásával teljesen egyetértve — egyhangúlag elfogadja, határozattá emeli s pártolólág terjeszti fel a főt. egyházkerületi közgyűléshez.

e) 16. pontja szerint állást foglalt a pesti egyházmegye ama határozata mellett, mely szerint az úrvacsorai kérdésben a konvent által visszatülasított dogmatikai kérdéseket az új Ágendás könyvben felveendőnek kérik.

Közgyűlésünk jóváhagyólag veszi tudomásul értekezletünk állásfoglalását s csatlakozik azokhoz, kik a püspöki kar szövege-

zésének változatlan meghagyását kívánják. Ily értelemben kérjük egyházkerületünk állásfoglalását is.

f) Tárgyalás alá vétetvén az abauji egyházmegye amaz indítványa, hogy a sublegátusi intézmény töröltessék el,

értekezletünk véleménye alapján kimondja közgyűlésünk, hogy a sublegátusi intézmény további fenntartásához ragaszkodik a szegény diákok érdekében, kik anyagilag is gyarapodnak, de főleg lelkileg gazdag tapasztalatokat szereznek útjukban maguknak. Azonfelül pedig népünknel sem látunk elhidegülést irántok, sőt mindenütt várva-várják s nagy szeretettel fogadják a sublegátus jókívánatait. Az intézmény további fenntartását javasoljuk azért a főt. egyházkerületi közgyűlésnek.

g) A 18—19. pontok felett napirendre térve, a többi pontokat jóváhagyólag tudomásul veszi közgyűlésünk.

22. Olvastatott az egyházlátogatási számvevőszéknek következő jegyzőkönyve:

Jegyzőkönyv.

Felvétellett Miskolczon az 1917. év április hó 12-én tartott egyházlátogatási számvevőszéki ülés alkalmával.

Jelen voltak: Vadászy Pál esperes és Ragályi Béla e. m. gondnok elnökelete alatt Barna Gyula, Elek József, Kazay Géza, Szentmártoni Dániel, Varga Imre egyházlátogatók, Svingor József egyházmegyei dékán.

Tárgy: I. Az egyházlátogatók által beszédett pénzek számbavétele.

II. Az egyházközségek 1916. évi zárszámadásainak, a hit- és valláserkölcsi élet és az iskolák megvizsgálásáról szóló előadói jelentéseknek tárgyalása.

1. Az 5 járásba kiküldött egyházlátogatók beszámolnak az egyházak, lelkészek, tanítók által befizetett különféle járulékokról, melyeknek főösszege 10578 korona 47 fillér.

Ezen összeg nyugták ellenében egyházmegyei dékánnak átadatott.

2. Előadók felolvassák jelentésüket az általuk meglátogatott egyházak hit- és valláserkölcsi életéről, az iskolák szellemi állásáról, belmissziói munkásságról s a felülvizsgált gondnoki számadásokról. A jelentések következők:

A) A sajszentpéteri járásban (Előadó: Elek József): A hívek hit- és valláserkölcsi élete, egyházas érzelte eléggé megnyugtató. Az isteni tisztelet rendesen megtartatik úgy hétköznapokon, mint ünnep- és vasárnapokon,

kivéve Sajólászlófalvát, hol a tanító hadbavonulása és az iskola teljes szünetelése miatt hétköznapokon csak harangoznak, de senki sem megy a templomba.

A hívek a templomot ünnep- és vasárnapokon nagy buzgósággal látogatják, hétköznapokon azonban — talán a mindennapi megélhetésért folytatott szorgosság miatt — kevés helyen és kevés számmal járnak.

Az áldozatkészség minden egyházban megnyilvánult, egyházi és hazafias célokra a hívek minden alkalommal szép eredménnyel adakoztak.

Az egyházi adó kivetése, beszédese mindenütt eszközöltetett, de sok helyt tetemes hátrálék maradt kint, így pl.: Alacskán két évről 735 K 26 f. Sajókazinczon 1915-ről 577 K, 1916-ról 669 K. Radostyánban 1916-ról rendes e. adó 305 K 93 f, rendkívüli 2639 K 19 f, itt a régebbi évekről is tetemes hátrálék van, de az összeg a folyvást váltakozó helyettes lelkészek hibája miatt nem volt megállapítható. Sajókápolnán 276 K, Berentén 3 évről 150 K, Varbón 3 évről 632 K 13 f, ugyancsak itt az egyházi földbérletből 3 évről 236 K 85 f hátrálék van kint.

A gondnoki számadást a járás összes egyházaiban megerősítendőnek véleményezem. Azonban tisztelettel javaslom, hogy minden 2 koronán felüli kiadás szabályszerű nyugtával igazoltassék, úgyszinte a lelkész, tanító, gondnok, egyházfi fizetése is, mivel sok helyen megtörténik, hogy ezekről nyugta nincs s ezen hibát azzal indokolják, hogy ők élő-nyugták.

A vagyon-leltárak a tényleges állapotnak megfelelőleg kijavítottak.

Hadiszolgálatban van a tanító Kondón, hol helyettes ideiglenes tanító tanít, Sajókápolnán a lelkész szép eredménnyel, Sajólászlófalván, hol a tanítást senki sem végzi, 13 gyermek Radostyánba jár iskolába, a többi gyermek nem részesült még vallásos oktatásban sem. Lelkész ezen hiányt azzal indokolja, hogy ő nem képes tanítani szem-gyengesége miatt.

Drágasági pótlékot a következő egyházak adtak belhivatalnokainknak: Parasznyán a lelkésznek 500 K, tanítónak 250 K, Sajókazinczon lelkésznek 400 K, I. tanítónak 200 K, Varbón lelkésznek 600 K, tanítónak 300 K, Sajószentpéteren I. tanítónak 200 K, II. tanítónak 150 K, segédlelkésznek 150 K, Sajólászlófalván lelkésznek 1915-re 320 K, 1916-ra 320 K, Alacskán lelkésznek 500 K.

A népiskolai ifj. könyvtári típusok közül egy sincs beszerezve Sajókápolnán, Berentén, Kondón.

Ez előadói jelentés alapján számvevőszékünk javasolja a nagytt. egyházmegyei közgyűlésnek, hogy:

1. az alacskai, radostyáni, sajókazinczi, sajókápolnai, berentei, varbói egyházak előjáróit a tetemes adóhátrálékok behajtására utasítani;

2. a belhivatalnokokat s többi tisztviselőket az egyháztól élvezett fizetésükről szóló szabályszerű nyugták kiállítására felhívni;

3. a sajlászlófalvai lelkészt legalább a vallástanítás végzésére kötelezni méltóztassék;

4. mindazon egyházaknak, amelyek belhivatalnokaikat háborús segélyben részesítették, méltóztassék elismerését nyilvánítani, annál is inkább, mert a belhivatalnokokkal szemben ilyen irányú jóindulat csak a nevezett 6 egyházban volt észlelhető;

5. méltóztassék az összes egyházakra kötelezőleg elrendelni, hogy minden 2 koronán felüli kiadás szabályszerű nyugtával igazolandó s végül

6. a sajkazinczi egyházra vonatkozólag, — hol az egyházlátogató hatóság külön jelentése szerint az ünnepi legátusok ellátási díja fejében 40 koronát vett fel a lelkész, — méltóztassék kimondani, hogy az ily címen való kiadástól jövőben tartózkodjanak.

B) Vadnai járásban (Előadó: Barna Gyula): A vadnai járásban levő egyházak megvizsgálása végett társammal, Tussay Jánossal folyó év március hó 3—12-ig minden egyházban megjelentünk, isteni tiszteletet tartottunk s én minden egyházban alkalmi beszédet intéztem az úrasztala mellől a megjelent hívekhez, e téren azt tapasztaltam, hogy a hívek előtt ez is megszokottá vált s ünnepélyes jellegéből kezd ez is kivetközni s evégett mind kevesebben és kevesebben jelennek meg hétköznap az előre kihirdetett isteni tiszteleten, ma már nem hat az újság ingerével.

Anyagi ügyei az egyes egyházaknak rendezettek s a gondnoki számadások mind rendben találtattak, javasoljuk, hogy a barczikai, disznóshorváti, dövényi, felsőkelecsényi, felsőnyárádi, ózdi, rudabányai, sajióvánkai, sajiókazai, szuhogyi és vadnai egyházak gondnoki számadásai erősítsenek meg minden megjegyzés nélkül. Azonban javasoljuk, hogy a nagytt. egyházmegye szerezzen már egyszer érvényt azon határozatának, hogy az egyházgondnokok az egyház pénzét maguknál nem tarthatják; a következő egyházakban találtuk az egyház pénzét a gondnokoknál: Felsőnyárad, Dövény, Sajiókaza, Barczika, Rudabánya és Szuhogy, a szabálytalanság megszüntetése végett intézkedést kérek. A hadban lévő tanítók helyett szorgalmasan, dicséretet érdemlően tanítanak a lelkészek Felsőkelecsényben, Felsőnyáradon és Sajióvánkán. Szuhogyon a hadban lévő tanító öccse, egyetemi polgár tanít szorgalmasan.

Az úrvacsorával élők száma, valamint a hadi kölcsön jegyzések külön kimutatásban vannak feljegyezve. A belmisszióra vonatkozó adatok egy táblás kimutatásban vannak részletezve.

Disznóshorváton a hitelszövetkezet 625 koronát adományozott az egyháznak a múlt évben.

E jelentés alapján kéri számvevőszékünk a nagytt. egyházmegyei közgyűlést, hogy:

1. a nevezett egyházak előjáróit a pénzkezelési szabálytalanság megszüntetésére utasítani;
2. a disznóshorváti hitelszövetkezet adományát elismerőleg tudomásul venni méltóztassék.

C) Sajóvamosi járásban: (Előadó Kazay Géza.) A hit és valláserkölcsei élet általában virágzik. Az isteni tisztelet vasárnap és ünnepnapokon délelőtt és délután mindenütt megtartatik s kellő buzgósággal gyakoroltatik. Köznepokon is megtartják az isteni tiszteletet lelkész és tanító az iskolás gyermekekkel együtt, ha hívek nem jelentkeznek is.

Borsodszakácsiban a lelkész és hívek közt ellentétek háborgatták az egyház békéjét s e miatt az utóbbi időben az egyháztagok a templomot sem látogatták. De az egyházlátogatás alkalmával sikerült az ellentéteket elsimítani s a kívánatos békét, egyetértést egyidőre némileg helyreállítani.

Boldván a presbiterek gyéren látogatják a gyűlést. Az egyházlátogatás alkalmával is nehezen sikerült 2 presbitert előszerezni, hogy a hivatalos presbiteri gyűlés megtartható legyen.

Az egyháztagok áldozatkészsége különösen hadi jótékony célra való adakozásban dicséretre méltóan nyilatkozott meg.

Számottevő egyházi adó hátrálék egyházban sem nyilatkozott.

Borsodszakácsiban állami iskola van. Vallást a lelkész tanított hetenként 2 órán. Lakon, Hegymegen, Zilizen, a lelkész tanította a valláson kívül a reál tantárgyakat is, mivel a tanítók részint hadifogságban vannak, részint a harctéren teljesítenek szolgálatot. Damakon ideiglenes tanítónő működik. Hangácson a gyermekek részint a róm. kath. iskolába, részint a nyomári ref. iskolába járnak, mivel a tanító orosz fogságban van. Lelkész a vallás tanításra 2 órát szokott hetenként tartani. Boldván a tanító huzamosabb idő óta annyira gyengélkedik, hogy az utóbbi időben a tanítást sem végezhette s ez okból a gyermekek vizsgát sem tettek.

Énekkar 8 egyházban van. A háború miatt most mindenütt szünetel. Zilizen szervezett és vezet a lelkész leány-énekkart.

A járáshoz tartozó Borsodszakácsi, Lak, Hegymeg, Damak, Hangács, Nyomár, Ziliz, Boldva, Sajóvamos, Sajóecseg és Sajóbáony egyházak gondnoki számadásai mind rendben találtattak s megerősítésüknek semmi akadály nincs.

A vagyonleltárt az utasítás szerint — a változásoknak — megfelelőleg küigazítottuk. Boldván csak a házi példány van meg s így az esperesi hivatali illető második példányt nem kaptam s nem is szolgáltatathatom be.

3—4 iskolában a gyermekek szép eredményt mutattak fel.

E jelentésből sajnálatos tényként állapítja meg számvevőszéki gyűlésünk, hogy Boldván a hónapokon át betegeskedő tanítót a lelkész még a vallás tanításban sem helyettesítette, holott a

méltányosság, de meg az egyház iránti jóindulat is ezt kívánta volna. Javasolja számvevőszékünk az egyh. m. közgyűlésnek, hogy az e féle mulasztások meggátlása iránt intézkedni méltóztassék.

Továbbá javasolja számvevőszékünk, hogy a boldvai egyház presbiteriuma a gyűlések pontosabb látogatására felhivassék.

D) Edelényi járásban. (Előadó Varga Imre.) Nagy megnyugvással halottuk, láttuk és tapasztaltuk, hogy a hit és valláserköcsi élet mindenik egyházban eleven és virágzó állapotban van. Az egyháztagok — a dúló háború miatt — bár megfogyatkozva, de törhetetlen hittel és imádkozásra készséges lélekkel látogatják az Isten házát. Nagy lelki gyönyörűséggel láttuk, hogy mindenik gyülekezet ünnepnek érzi azt a napot, melyen falai között az egyházlátogatók megjelennek. Megnyilvánult ez főleg abban, hogy az általunk tartott isteniszteleten mindenütt dicséretre méltó nagy számban jelentek meg az egyháztagok s imádkozták velem együtt az alkalmi imádságot s áhitattal hallgatták — fájdalom — már csak a boldog emlékü fővizitátor lelkesítő szavait.

Az egyházak tisztviselői, előjárói odaadással forgolódnak a reájuk bízottakban s hűséggel végzik kötelességüket.

Az áldozatkészség többé-kevésbé mindenütt megnyilvánult, de kívánatos volna, ha Szendrőn és Borsodon a presbiteriek elköteleznék magukat arra, hogy ajánlás hiánya esetén ők adnak kenyeret az úrasztalára. (Úrvaszorai kenyérre és borra ugyanis Szendrőn 158 K 60 fill., Borsodon pedig 89 korona az egyház kiadása.) Mint a múlt évben, úgy most is méltóknak találtattak az áldozatkészség terén a külön felemlítésre és dicséretre a balajti hivek, kik a jó példával előljáró lelkészcsalád és Ragályi Béla presbiter buzdítása folytán közel 600 koronát adományoztak egyházi és hadi jótékony célra.

Az iskolákat kettő kivételével (Tornaszentjakabon és Abodon jelenleg nincs tanító) mind meglátogattuk s azokban a vallás- és énektanításra kellő gond van fordítva. Tornaszentjakabról a tanító pár hóval előbb eltávozott s új még nincs. Abodról szintén elment a helyettes tanító. Meszesen a lelkész tanított. Szalonnán pedig Kocsis Lenke menekült tanítónő helyettesített.

Énekkar 4 helyen van, de jelenleg a nagy világháború miatt mind szünetel.

Attérve az anyagi ügyek előadására itt is jóleső érzéssel mondhatom, hogy az egyházak számadásai szabályszerűen vannak elkészítve, nyugtákkal vannak igazolva s így mindenik számadás minden megjegyzés nélkül megerősíthető. Nagyobb hátrálék Szendrőn és Ládbesenyőn van, de mindkét helyen megtörtént a törvényes intézkedés annak behajtására.

A vagyoneleltárak kiigazítottak, Ládbesenyő vagyoneleltára is készen van, felülvizsgáltuk és megerősíthető.

Számvevőszékünk feltűnőnek találja, hogy míg a legtöbb egyházban a presbiterek, illetve az egyháztagok áldozatkészségéből látják el szent jegyekkel az úrasztalát, Szendrőben és Borsodon az áldozatkészség hiánya miatt az egyház pénztár terhére szerzik be a kenyeret és bort s nagy összeget kiadnak évről-évre erre a célra. Javasoljuk azért a nagytt. egyházmegyei közgyűlésnek, méltóztassék a nevezett egyházak előjáróit utasítani, hogy a hívek áldozatkészségét fokozni s ily módon az úrvacsorai kiadásokat redukálni törekedjenek.

È) Bánvölgyi járásban. (Előadó Szentmártoni Dániel.) A hit és vallás-erkölcsi élet általában megnyugtató. Az isteni tiszteletek ünnepe. és vasárnapokon délelőtt és délután, hétköznapokon reggel mindenütt megtartatnak. A hívek — mint jólesően láttuk is — buzgón látogatják az Isten házát. Alkalmi imánkkal, beszédünkkel népes templomi gyülekezetekben fungáltunk mindenütt s szívesen fogadták enemű szolgálatunkat.

Az áldozatkészség meglepően szép. 4000 koronán felül adakoztak a járásban Isten dicsőségére a hívek. Különösen ki kell itt emelnem a saájóvelezdí és bánhorvátí egyházakat, hol — mondhatni — példaszertű volt az adakozás. Amott 1849 koronát, itt 1361 koronát adományoztak egyházi célokra a hívek. Rá kell mutatnom arra a hathatós támogatásra is, mely a saájóvelezdí szépen virágzó fogyasztási szövetkezet részéről a helyi egyházzal szemben a múlt évben is megnyilatkozott. Illesse dicséret a nevezett szövetkezet igazgatóságát, kiváltképen lelkes vezérét, Fövenyessy Béla ref. tanítót. Ugyancsak ki kell emelnem a szilvásváradí egyház érdemes gondnokának Brassó Lajosnak azon szép tényét, hogy a hadí célra elvitt régi harang helyett egy új harang beszerzésére 1000 koronát, harang fentartási alapra pedig külön 400 koronát adományozott.

A belmisszó köréből leginkább a felnött ifjak vallásos oktatásával s vallásos iratok terjesztésével foglalkoznak a lelkészek.

Az iskolák szellemí állása s bennök a vallás és énektanítás örvendettesnek mondható. Csupán a dédesí állami iskolánál találtam gyenge eredményt az énektanításnál s komolyan figyelmeztettem a tanítót a mulasztás pótlására. Tardonán a hadbavonúlt tanító helyett Palumby Irma községi iskolai tanítónő, Mályinkán pedig Pataky János lelkész végzi a tanítást odaadó buzgalommal.

A gondnoki számadásokat rendben találtam s mindenik egyház számadását megerősítendőnek véleményezem. Az egyházi adó csak nem mindenütt befolyt. Ahol tetemesebb hátrálékot találtam, presbitériumot a mulasztás pótlására komolyan felhívtam. A vagyoneleltárakon több helyen nem viszik keresztül az évenkéntí kiigazítást. Az egyházak előjáróit e baj megszüntetésére is felhívtam.

Javasolja számvevőszékünk, hogy a sajtóvezetési fogy. szövetkezet és Brassó Lajos szilvászváradai gondnok szép áldozatkésztségét elismerőleg tudomásul venni s a vagyonelektárak évenkénti kiigazítását általánosságban elrendelni méltóztassék.

Tekintettel a mai nagy drágaságra s azon körülményre, hogy felsőbb iskoláink anyagi támogatása újabb nagy terheket ró egyházmegyei pénztárunkra,

számvevőszékünk a nagy. egyh. megyei közgyűlés utólagos jóváhagyása reményében az esperesi jelentés külön kinyomatását ez által mellőzendőnek véleményezi.

Varga Imre

Vadászy Pál
esperes,

Szentmártoni Dániel
jegyző.

Kazay Géza

Közgyűlésünk az egyházak szellemi és anyagi életét hiven feltüntető jegyzőkönyvet tudomásul veszi, a gondnoki számadásokat mind megerősíti és Szentmártoni Dániel h. jegyzőt megbízza, hogy a megerősítő záradékot azokra vezesse rá s a záradékolt II-od példányokat küldje meg az összes egyházaknak a végből, hogy az eredeti gondnoki számadásokon vezessék rá a megerősítő záradékot.

A számvevőszék javaslata alapján közgyűlésünk

a) az alacsikai, radostyáni, sajkakazinczi, sajkakapolnai, berentei, varbói egyházak előjáróit a tetemes adóhátrálékok behajtására utasítja;

b) felhívja az egyházak belhivatalnokait s többi tisztviselőit, hogy az egyháztól élvezett mindennemű fizetésük átvételéről szabályszerű nyugtlát állítsanak ki;

c) a sajkakázalófalvai lelkészt elkötelezi, hogy tanerő hiánya esetén legalább a vallásitanítást végezze az iskolában;

d) elismerőleg tudomásul veszi s követendő példa gyanánt az összes belhivatalnokok elé állítja az alacsikai, sajkakázalófalvai, sajkakazinczi, varbói, sajkakazinczi és parasznyi egyházak azon szép tényét, hogy belhivatalnokokat háborús segélyben részesítették;

e) valamennyi egyházunkra kötelezőleg elrendeli, hogy minden 2 koronán felüli kiadás szabályszerű nyugttával igazolandó;

f) a sajkakazinczi lelkésztől elvárja, hogy az ünnepi legátusok ellátásáért jövőben nem fog az egyháztól díjat követelni;

g) a felsőnyáradai, dövényi, sajkakazai, barczikai, rudabányai, szuhogyi egyházak presbitériumait utasítja, hogy az egyház pénzkészletét jövőben kettős zárral ellátott szekrényben a lelkész lakon, vagy a tanítói lakon tartsák;

h) a sajtóvezetési fogyasztási és disznóhorváti hitel-szövetkezet vezető-

ségének, valamint Brassó Lajos szilvásváradi gondnoknak az egyház iránt tanúsított szép áldozatkészségeért szíves elismerését nyilvánítja;

i) összes egyházunkban elrendeli a vagyoneleltárak évenkénti, pontos kiigazítását s végül

j) számvevőszéknek az esperesi jelentés külön kinyomatására vonatkozó nemleges határozatát a felhozott indokok alapján jóváhagyja.

23. Olvastatott a számvevőszék következő jegyzőkönyve:

Jegyzőkönyv

a felsőharsodi ref. egyházmegye számvevőszékének Miskolczon 1917 április hó 23-ik napján tartott üléséről.

Jelen voltak: Vadászy Pál esperes, Ragályi Béla gondnok, Elek József e. m. tanácsbíró, Svingor József e. m. pénztárnok és Dr. Nagy Barna ügyész és világi főjegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

I.

A számvevőszék a Svingor József egyházmegyei pénztárnok kezelése alatt lévő közigazgatási pénztárról és alapítványokról vezetett számadásokat szabályszerűen megvizsgálván, azoknak az 1916. évi december hó 31-iki állását a következőkben állapítja meg:

A) *Közigazgatási pénztár.*

Összes bevétel	100415 K 47 f.
Összes kiadás	99165 „ 46 „
Maradvány	1250 K 01 f.
A pénztár saját tőkéje	3526 K 69 f.
A kezelés alatt lévő tőkék	176640 „ 45 „
Összes tőkék	230167 K 14 f.

B) *A közigazgatási pénztár tulajdonát képező tőkék:*

Saját tőke állomány 1916 év végén	53526 K 69 f.
Késpénzmaradvány	1250 „ 01 „
Kamathátrálék	7065 „ 75 „
A tár állása a kezelt tőkéken felül	61842 K 45 f.
A tár állása volt 1915 december 31-én	56720 K 32 f.
Vagyonszaporodás 1916 dec. 31-én	5122 K 13 f.
A közigazgatási pénztár saját tőkéje	
1916. évi december 31-én	53526 K 69 f.
Az 1915. évi december 31-én volt	48314 „ 18 „
Tőkeszaporodás	5212 K 51 f.

II.

Kimutatás

a közigazgatási pénztárban lévő lelkészi, tanítói és egyházi tőkékről az 1916. év december hó 31-ik napján:

Sor- szám	Tőketulajdonosok	Tőkeösszeg	
		K	f
1	Radostyáni tanítói hivatal	2096	—
2	Szendrői egyházfentartási alap	117	57
3	Radostyáni lelkészi hivatal	4142	—
4	Hangácsi egyház	1236	77
5	Sajóivánkai lelkészi hivatal	1382	—
6	Nagyvisnyói Sturman György alapítvány	200	—
7	Boldvai lelkészi hivatal	288	32
8	Bánhorváti lelkészi és tanítói pince ára	125	—
9	Varbói lelkészi hivatal	2612	—
10	Sajókápolnai Juhász és Vattay alapítvány	267	88
11	Varbói tanítói hivatal	1328	—
12	Felsőkelecsényi tanítói hivatal	6986	—
13	Tardonai egyházfentartási alap	1487	28
14	Felsőkelecsényi lelkészi hivatal	10374	60
15	Hegymegi egyházfentartási alap	235	82
16	Felsőnyárádi Csik Adámné alapítvány	500	—
17	Abodi tanítói hivatal	3024	82
18	Bánfalvai énekkar	132	76
19	Vámosi lelkészi és tanítói fa-alap	6645	83
20	Dédesi ref. egyházi alap	1459	13
21	Szakácsii egyház	1213	54
22	Sajókazinczi orgona-alap	663	91
23	Disznóshorváti egyház orgona-alap	450	16
24	Tardonai úrvacsorai bor-alap	891	30
25	Hegymegi tőkesegély-törlő alap	1247	87
26	Sajókazinczi tanítói erdő-legelő tőke	212	—
27	Parasznyai Botos J. alapítvány	1246	46
28	Parasznyai egyház	2565	65
29	Zilizi orgona-alap	313	79
30	Vámosi paplak-építési alap	3021	08
31	Vadnai lelkészi hivatal	1667	—
32	Nyomári Fekete Miklós-alap	476	56
33	Tardonai templomtorony-alap	1081	20
34	Vadnai tanítói hivatal tőkéje	408	67
35	Bánhorváti Csizmadia-alap	556	94
36	„ lelkészi tőke	150	—
37	Vadnai egyházfentartási alap	4675	98
38	„ orgona-alap	717	31
39	Nagyvisnyói lelkészi és tanítói kenderföld-alap	63	17
40	Ládbessenyői ifj. Andó orgona-alap	467	04
41	Szendrői orgona-alap	478	34

Sor- szám	Tőketulajdonosok	Tőkeösszeg	
		K	f
42	Felsőnyárádi Debreczeni Gábor alapítvány	563	73
43	Abodi templomépítési alap	5294	—
44	Vámosi Nagy Péter-alap	106	—
45	Zilizi lelkészi hivatal	75	—
46	Vámosi Márjássy Tivadar-alap	1060	—
47	Zilizi úrasztali alap	277	51
48	„ templomépítési alap	1888	28
49	Szentpéteri egyház	7000	—
50	Zilizi konfirmációi alap	51	29
51	Szentpéteri lelkészi hivatal	10478	—
52	Zilizi vasúti kisajátítási pénz	600	30
53	Szentpéteri kántori hivatal	1345	—
54	Zilizi Szabó János-alap	200	—
55	Szentpéteri segédlelkészi hivatal	1270	—
56	Zilizi lelkészi és tanítói fa-alap	400	—
57	Szentpéteri tanítói hivatal	1560	—
58	Kápolnai egyházfentartási alap	1546	46
59	Varbói Apostol Mihály alapítvány	200	—
60	Bánhorváti Serényi-alap	159	—
61	Lelkészi értekezleti tőke	763	02
62	Bánhorváti egyházfentartási alap	156	84
63	Hegymegi torony-alap	2128	88
64	Bábonyi lelkészi hivatal	1100	—
65	Berentei tanítói hivatal	432	—
66	Boldvai tanítói hivatal	416	80
67	Berentei lelkészi hivatal	1189	—
68	Ládbessenyői egyház	280	—
69	Berentei egyház	243	76
70	„	2000	—
71	Ládbessenyői lelkészi hivatal	447	38
72	Kondói tanítói hivatal	216	64
73	Ládbessenyői tanítói hivatal	170	—
74	Nagybarczai egyház	6149	48
75	Svingor József dékán kauciója	4000	—
76	Sajókazai Herke alapítvány	4452	—
77	Rudabányai tanítói hivatal	177	10
78	Sajókazai Vadnay Rudolf-alap	2000	—
79	Rudabányai lelkészi hivatal	751	60
80	Nagyvisnyói Fövenyessy-alap	600	—
81	Disznóshorváti egyházfentartási alap	1503	94
82	„ egyház	2546	52
83	Balajti orgona-alap, Kós Pál alapítvány	63	75
84	Lászlófalvai lelkészi hivatal	924	—
85	„ tanítói hivatal	220	—
86	Parasznyai egyházfentartási alap	1070	87
87	Lászlófalvai egyház	1856	99
88	Nagyvisnyói lelkészi alap	284	—
89	Boldvai Kecskésy és Komjáthy-alap	167	40

Sor- szám	Tőketulajdonosok	*Tőkeösszeg	
		K	f
90	Dédesi magtári tőke	854	10
91	Boldvai lelkészi és tanítói alap	100	—
92	Boldvai lelkészi és tanítói fa-alap	90	—
93	Sajóbábonyi egyház	1000	—
94	Ládbesenyői lelkészi és tanítói fa-alap	312	84
95	Radostyáni egyház	520	39
96	Rudabányai egyház	1776	67
97	Parasznyai orgona-alap	2655	18
98	Szentjakabi tanítói hivatal	2280	13
99	Szilvásváradai lelkészi hivatal	2530	—
100	Bánhorváti építkezési alap	1088	—
101	Radostyáni tőkesegély-törlő tőke	1123	60
102	Disznóshorváti lelkészi hivatal	3155	—
103	„ tanítói hivatal	1503	—
104	Bánhorváti Csizmadia-alap	752	04
105	Boldvai egyház	2601	66
106	Nagybarczai templomépítési tőke	11933	13
107	Parasznyai építkezési pénztár	1611	22
108	Felsőnyárádi egyház	2257	—
109	Balajti egyház	400	—
Egész összeg:		176640	45

Kelt Vadnán, 1917 április 20-án.

Svingor József,
e. m. dékán.

III.

Az egyházmegyei számvevőszék a Svingor József dékán által felmutatott számadásokat, kötelezvényeket, betéti könyveket és hadikölcsön kötvényeket megvizsgálván, mindent teljes rendben talált; a pénztári maradvány gyanánt jelentkező összeget dékán a számvevőszék előtt felmutatta s így a számvevőszék indítványozza egyházmegyei közgyűlésünknek, hogy Svingor József dékán részére a felmentést — a szokásos fentartással — az 1916. évre adja meg.

IV.

Nagy Barna ügyész a számvevőszék elé terjeszti az 1916. évről szóló ügyészi jelentést. Tudomásul vétetett. A számvevőszék, avagy a közgyűlés különös intézkedését igénylő eset nem fordult elő.

V.

Ezen jegyzőkönyv tudomásul vétel és jóváhagyás végett az egyházmegyei közgyűlés elé terjesztetik.

Vadász Pál,
esperes.

Dr. Nagy Barna,
ügyész, jegyzőkönyvvezető.

Ragályi Béla,
e. m. gondnok.

Közgyűlésünk a jegyzőkönyvben foglaltakat tudomásul veszi s pénztárnoknak — a szokásos fentartás mellett — a felmentvényt megadja s lelkiismeretes működéséért elismerését és köszönetét nyilvánítja.

24. Gyámügyi választmányi betérjeszti a f. évi április hó 24-én Miskolcra felvett következő jegyzőkönyvét:

Jegyzőkönyv

felvétel a Miskolcra 1917. év április hó 24-én tartott gyámügyi választmányi ülésben.

Jelen voltak: Botos József és Zsóry György elnöke alatt Ragályi Béla egyh. m. gondnok, Barna Gyula, Dr. Orbán Barna választmányi tagok, Elek József, Szentmártoni Dániel mint meghívott tagok, Dr. Nagy Barna egyh. m. ügyész, Svingor József e. m. dékán.

I.

Svingor József e. m. dékán bemutatván az egyházmegyei gyámügyi pénztárról és a különböző kisebb tákról vezetett számadását az 1916. évről, kitűnt, hogy

Évi bevétel	20517 K 07 f.	
Kiadás	20236 „ 50 „	
	Pénztári maradvány .	280 K 57 fillér, mely

készpénzben felmutattatott.

A gyámügyi állása.

Pénztári maradvány	280 K 57 f.	
Kamatkozó tőkében	58991 „ 07 „	
Kamathátralékban	1098 „ 08 „	
Beléptidij hátralékban	393 „ 03 „	
	Összesen: .	60762 K 75 f.

A tőke állomány.

1917. április hó 15-én	58991 K 07 f.	
1916. „ 1-én	58370 „ 74 „	
	Tőkeszaporodás .	620 K 33 f.

Miután a gyámügyi ily csekély tőkeszaporodást mutat fel, választmányunk az özvegyek múlt évi 20%-os háborús segélyét ez úttal nem javasolja.

II. Gyűléstartási alap.

Bevétel	12329 K 07 f.
Kiadás	11922 „ 50 „
Pénzmaradvány .	406 K 54 f.

A tár állása.

Pénztári maradvány	406 K 54 f.
Kamatozó tőkében	29950 „ 70 „
Kamat hátrálékban	672 „ 02 „
Összesen .	31029 K 26 f.

Tőke állomány.

1916. december 31-én	29950 K 70 f.
1915. „ 31-én	27474 „ 90 „
Tőke szaporodás .	2475 K 80 „

III. Bárczay-alapítvány.

Bevétel	795 K 06 „
Kiadás	632 „ 21 „
Pénztári maradvány .	162 K 85 f.

A tár állása :

Pénztári maradvány	162 K 85 f.
Kamatozó tőkében	2860 „ 37 „
Kamat hátrálékban	109 „ 98 „
Összesen .	3133 K 20 f.

Tőkeállomány

1916. december 31-én	2860 K 37 f.
1915. „ 31-én	2836 „ 67 „
Tőke szaporodás .	23 K 70 f.

IV. Somossy alapítvány.

Bevétel	129 K 97 f.
Kiadás	53 „ 70 „
Pénzmaradvány .	76 K 27 f.

A tár állása.

Készpénzben	76 K 27 f.
Kamatozó tőkében	549 „ 80 „
Kamathátrálékban	51 „ 20 „
Összesen	<u>677 K 27 f.</u>

Tőkeállomány.

1916. december 31-én	549 K 80 f.
1915. „ 31-én	648 „ — „
Tőke apadás:	<u>98 K 20 f.</u>

V. Szakáll alapítvány.

Bevétel	854 K 17 f.
Kiadás	827 „ 21 „
Pénztári maradvány:	<u>26 „ 96 „</u>

A tár állása.

Készpénzben	26 K 96 f.
Kamatozó tőkében	2140 „ 60 „
Kamathátrálékban	47 „ 20 „
Összesen:	<u>2214 K 76 f.</u>

Tőke állomány.

1916. december hó 31-én	2140 K 60 f.
1915. „ „ 31-én.	2042 „ — „
Tőke szaporodás:	<u>98 K 60 f.</u>

VI. Iskolai könyvek alapja.

Bevétel	615 K 84 f.
Kiadás	522 „ 50 „
Pénzmaradvány:	<u>93 K 34 „</u>

A tár állása.

Készpénzben	93 K 34 f.
Kamatozó tőkében	1214 „ 60 „
Kamathátrálékban	6 „ 70 „
Összesen:	<u>1314 K 64 f.</u>

Tőke állomány.

1916. december 31-én	1214 K 60 f.
1915. „ 31-én	1140 „ — „
Tőke szaporodás:	74 K 60 f.

Választmány a fentebbi tárból bemutatott számadásokat tételről-tételre átvizsgálván, rendben találta s egyházmegyei közgyűlésnek dékánnal szemben a felmentvény megadását ajánlja.

Megjegyeztetik, hogy a gyűléstartási alapból összesen 5000 kor. név-értékű hadikölcsön van jegyezve.

Zsóry György,
vil. elnök.

Szentmártoni Dániel
jegyző.

Botos József,
v. lelkes elnök.

Közgyűlésünk a jegyzőkönyvben foglaltakat tudomásul véve, dékánnak — a szokásos fentartással — a felmentvényt megadja s a gyántári választmány javaslatára elhatározza, hogy az özvegyeknek a múlt évben kiutalt 20 százalékos háborús segélyt — fedezet hiányában — ez évben nem folyósítja.

25. Olvastatott a segélyosztó bizottság következő jegyzőkönyve:

Jegyzőkönyv

felvétellett Sajószentpéteren 1916. november 9-én tartott segélyosztó bizottsági ülés alkalmával.

Jelen voltak: Vadászy Pál esperes, Ragályi Béla egyházmegyei gondnok elnöklete alatt Botos József, Svingor József, Elek József bizottsági tagok és Szuhay Benedek papi főjegyző.

1. Felolvastatott a tiszáninneri ref. egyházkerület pénztári hivatalának átirata, melyben arról értesíti esperesünket, hogy a felsőborsodi egyházmegyéhez 4971 K 48 fillért tett át régi és új államsegély s különböző alapok segélyeit, — segélyként leendő kiosztás végett.

Ezt az összeget bizottság a következőleg osztotta fel:

I. Régi és új államsegélyben: 3691 K 48 fillér.

Ebből 1. a régi államsegély 1214 K 22 fillér $\frac{2}{3}$ -át részben azaz 809 K 48 fillér, továbbá az új államsegély egészbe 2477 K 26 fillér azaz összesen 3286 K 74 fillér az egyházmegyei közigazgatási pánztar javára fordítatik.

2. a régi államsegélynek $\frac{1}{3}$ -ad része, azaz 404 K 74 f. az egyházmegyei gyántár javára fordítatik.

II. Hollandi és Szükösi tár 120 K.

1. Szendrei Józsefné tanító özvegy	30 K	— f.
2. Papp Dánielné	20	„ — „
3. Bodnár Károlyné	20	„ — „
4. Nagy Sándorné	20	„ — „
5. Baloghi Lajosné	30	„ — „
Összesen:	120 K	— „

III. Tolcsvai Nagy Gedeon-alap 350 K.

1. Berentei egyház	80 K	— f.
2. Zilizi egyház	80	„ — „
3. özv. Fodor Lajosné tanító özvegy	20	„ — „
4. Alacs Dánielné	20	„ — „
5. Fövenyessy Béla sajtóvezetési tanító	40	„ — „
6. Eperjessy Béla sajtószentpéteri tanító	40	„ — „
7. Visnyai György balajti tanító	40	„ — „
Iskolai jutalomkönyvre: ládbesenyői egyház	10	„ — „
Martonyi	10	„ — „
Mályinkai	10	„ — „
Összesen:	530 K	— f.

IV. Baldácsi-alap 809 K 52 fillér.

1. Dövényi egyház	30 K	— f.
2. Felsőnyárádi egyház	30	„ — „
3. Hegymegi egyház	30	„ — „
4. Bárdos István lelkész	60	„ — „
5. Csapó János	40	„ — „
6. Kerekes János	40	„ — „
7. Pataky Sándor	60	„ — „
8. Bálint János	40	„ — „
9. özv. Baksi Sándorné lelkész özvegy	40	„ — „
10. özv. Reko Jánosné	50	„ — „
11. özv. ifj. Tóth Menyhértné	50	„ — „
12. özv. id. Tóth Menyhértné	40	„ — „
13. Kökényesdi Pálné	50	„ — „
14. Ujlaky Ilona lelkész árva	60	„ — „
15. Simon Irma	40	„ — „
16. Demeter Borbála lelkész árva	60	„ — „
17. özv. Urbán Bálintné tanító özvegy	30	„ — „
18. Bodnár Jolán lelkész árva	40	„ — „

19. Ferenczi Istvánné leánnya Nagy Gyulánénak, anyja temetési költsé- gei pótlására	19 „ 52 „
Összesen :	809 K 52 f.

Bizottság e jelentés tudomásul vételét s jóváhagyását a Nt. egyházmegyei közgyűlésnek tisztelettel ajánlja.

Kelt mint fent.

Vadászy Pál
esperes.

Szuhay Benedek
e. m. főjegyző.

Ragályi Béla
e. m. gondnok.

Elek József

Botos József

Svingor József

Közgyűlésünk a segélyek szétosztását méltányosnak találva, a bizottság jegyzőkönyvét jóváhagyja és megerősíti.

26. Olvastatott Elek József közalapi és lelkészi nyugdíjintézeti pénzelőnök következő jelentése :

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés !

Az 1916 ik évre vonatkozó közalapi és országos lelkészi nyugdíjintézeti járulékok kezeléséről jelentésemet a következőkben van szerencsém előterjeszteni :

I. Az E. T. IV. t.-c. értelmében egyházmegyénk anya-, leány-, társ- és fiókegyházaira az 1916. évre 29837 lélekszám után 8 fillérjével ki volt vetve 2386 K 96 fillér közalapi járulék. Ez az összeg az év folyamán teljesen befizettetett s a Magyar Földhitelintézethez — mint a ref. egyetemes koment központi pénztárhoz — beküldetett.

Számadásomat úgy az egyházmegyei, mint a központi közalapi végrehajtóbizottság jóváhagyta. Az 1917-ik évre vonatkozó kivetés is már megtörtént, a múlt évitől eltérés nincs.

II. Az országos lelkészi nyugdíjintézeti járulékokra vonatkozólag tisztelettel jelentem, hogy az 1916-ik évre elő volt írva 1692 K 59 fillér belépési járulék ; 3823 K 20 fillér tagdíj, 86 K 67 fillér 4%-os kamat, 2503 K 33 fill. fentartói járulék és 13 K 23 fillér késedelmi kamat. Összesen : 8119 kor. 02 fillér. Ez az összeg az év végéig mind befolyt, hátrálék nem maradt semmi.

Virágvasárnapi perselypénz begyűlt a nyugdíjintézet részére : 27 korona 44 fillér.

Gusztáv Adolf egyesületi adomány : 26 korona 56 fillér.

Reformátói emlékünnepi perselypénz : 21 korona 70 fillér.

A hozzám befizetett pénzek rendeltetési helyökre pontosan be-
küldettek.

III. A lelkési nyugdíjintézettel kapcsolatos özvegy-árva gyámintézetből az 1916-ik évben 720—720 korona évi járadékban részesült 12 özvegy és 144—144 korona neveltetési segélyben részesült 4 árva. 1917 évi január hó 1-től kezdődőleg az özvegyek évi járuléka 840 koronában, az árvák segélye pedig 168 koronában állapítatott meg.

Nyugalmazott lelkész egyházmegyénkben 1 van, aki évenként 2156 K nyugdíjat kap.

Számadásaimat úgy az egyházmegyei, mint az országos központi nyugdíjbizottság jóváhagyta.

Az ügyvezetés körébe tartozó levelezések, csekk- és clearing forgalmi pénzküldések, visszszámítolások mindenkor az előírt szabályok szerint esz-
közöltettek.

Jelentésem tudomásul vételét kérve, mély tisztelettel maradok
Sajóbabony, 1917. évi április hó 24-én.

Elek József,

egyházmegyei közalapi és nyugdíj-
intézeti pénzkézeli.

Közgyűlésünk a jelentést tudomásul veszi s pénzkézeli-
lelkiismeretes működéséért köszönetét nyilvánítja.

27. A sajóvelezdi egyház a reformáció négyszázadik évfordulójának emlékére egyházfentartási alapot létesített és kéri az egyházmegyei jóvá-
hagyást a következő szószerinti szövegű alapítólevelére.

„A sajóvelezdi Kálvin egyházfentartási alap alapító levele. A sajó-
velezdi református egyháznak Isten kedvező kegyelméből az 1917-ik eszten-
dőben működő lelkésze, tanítója, gondnoka, presbyterei és minden rendű
tagjai, halával eltelve emlékezünk meg a gondviselő Isten azon jóságáról,
hogy az ezelőtt 400 esztendővel kezdődő reformáció folytán ajándékozta
őseinknek a megtisztított keresztyén vallást. Kegyelettel emlékezünk meg a
mi elődeinkről, akik ezen vallásujítást befogadván, a sajóvelezdi református
anyaegyházat megalapították s azt századok óta, sokszor nagyon súlyos
körülmények között is fentartották, gyarapították és reánk — utódaikra —
sértetlenül hagyták. Ezen reánk bízott szent örökségünket, eme 400-ik évfor-
duló alkalmából még inkább megszilárdítani óhajtván, közös akarattal elha-
tároztuk, hogy sajóvelezdi Kálvin egyházfentartási alap néven egy állandó,
elkülöníthető tőke-vagyont létesítsünk egyházunk javára. Ezen egyházfentartási
alapra közadakozásból e mai napig befizettünk 4000, szóval is négyezer
koronát. Óhajtjuk, hogy ezen egyházfentartási alap állandóan a tisztáninneri
református egyházkerület pénztárában kezeltesse és gyümölcsöztessék. Elha-
tározzuk, hogy ezen egyházfentartási alapot, az önkéntes, jószívűből származó

adományokon kívül, az egyház közjövödelméből is, évenkénti 100, azaz száz korona befizetésével gyarapítjuk, kötelezván a mindenkori sajóvezetdi ref. egyházi elöljárókat arra, hogy 100, azaz száz koronát évenként december havában befizessenek az egyházkerületi pénztárba mindaddig, míg a tőke 50000, azaz ötvenezer koronára növekedik. Elhatározzuk, hogy midőn ezen egyházfentartási alap ötvenezer koronára növekedik, annak kamatát az alábbi módon használhatják fel utódaink. 1-ször. A kamat jövedelem egyik részét akár építkezésre, akár az évi rendes szükségletek fedezésére fordíthatják. 2-szor. A kamat jövedelem másik felerészét továbbra is tőkésítsék mindaddig, míg abból a kamatos kamatokkal s az önkéntes adományokkal újabb ötvenezer korona tőke képződik. Ilyen módon 100,000, azaz száz-ezer korona elkölthetetlen tőkepenze lesz a sajóvezetdi református egyháznak, melynek évi jövödelmét azután utódaink teljes egészében az egyház szükségleteinek fedezésére fordíthatják. Adja a jószágos Isten, hogy a most általunk elvetett mag, mielőbb terebélyes fává növekedhessék, Istenünk dicsőségére, anyaszentegyházunk díszeré! Kelt Sajóvezetden, 1917 április hó 20-án. Molnár József ref. lelkész s. k., Fövenyessy Béla ref. tanító s. k., ifj. Csák Mihály gondnok s. k., Tenki József s. k., Kövér József s. k., Keto Mihály s. k., Kiss Mihály s. k., Szabó Lajos s. k., Sáfrán István s. k., Sáfrán József s. k., F. Jobbágy Mihály s. k., Jobbágy Lajos s. k.“

A kérvényt egyházmegyei közgyűlésünk figyelmébe ajánlja, hogy az alapítólevél szerint már összegyűlt 4000 koronához a Fövenyessy Béla tanító vezetése alatt álló sajóvezetdi fogyasztási és értékesítő szövetkezet az 1916. évi tiszta jövödelméből 1250 korona adománnyal járult.

A kérvényhez az alapítólevél egy példányban van csatolva, az alapításra és az alapítólevélre vonatkozó presbitériumi és közgyűlési határozatok azonban jegyzőkönyvi kivonatban nem csatoltattak.

Közgyűlésünk igaz örömmel üdvözli az elődökhöz méltóan lelkes és áldozatkész sajóvezetdi gyülekezetet elöljáróival együtt a jövőt gondviselő és neines elhatározásukért. Az alapítólevelet a maga részéről készséggel hagyja jóvá és terjeszti fel megerősítés végett a főtiszteletű Egyházkerülethez. Ezt megelőzőleg azonban a kérvényt és az egy példányban beterjesztett alapítólevelet a lelkésznek azzal adja vissza pótlás végett, hogy az alapítólevél 4 eredeti példányban állítandó ki és mindenik példány záradékolandó az alapítás és az alapítólevél elfogadása tárgyában hozott presbitériumi és közgyűlési határozatok rövid kivonatával s a kérvény felszerelendő a vonatkozó határozatokat tartalmazó jkvi kivonatokkal. Az alapítólevelet aláírók nevével pedig kitüntetendő, hogy az okmányt presbitériumi minőségben írták alá. Az iratok e hiányok pótlása után lesznek a főtiszteletű Egyházkerülethez felterjesztendők.

Közgyűlésünk egyben az áldozatkész sajóvelezdi fogy. és értékesítő szövetkezetnek s különösen lelkes vezetőjének: Főve-nyessy Béla tanítónak — példányképül szolgáló cselekedetükért — elismeréssel és köszönettel adózik. Cselekedetük önmagát dicséri!

28. A szilvásvárad i egyház előljárósága jóvähagyás végett közgyűlé-sünk elé terjeszti a Brassó Lajos egyházugondnok által létesített harang-ala-pítványról szóló következő szó szerinti szövegű alapítólevelet:

„Alapítólevél. Alulírott Isten, egyházam és hazám iránti szeretettől in-ditavá elhatároztam, hogy küzdő hazánk rendelkezésére bocsátott nagyobb harangunknak háború végeztével leendő megöntetésére és fentartására 1400 (Egyezernégyszáz) koronás alapítványt tesznek a következő rendelkezéssel. 1. Az alapítvány címe: „Brassó Lajos 1400 (egyezer-négyszáz) koronás ha-rang alapítványa.“ 2. Ezen harang alapítványból 1000 (egyezer) korona for-dítassék nagyobb harangunk megöntetésére, melyen a következő felírás legyen: „Öntette Brassó Lajos gondnok . . .-évben.“ 3. 400 (Négyszáz) korona pe-dig, mint harang fentartási alap kezeltesék és gyümölcsöztessék. A netáni kamat maradék csatoltassék minden évben az alaphoz, mind addig míg az 1000 (egyezer) koronát el nem éri. Ezen 1000 (egyezer) koronának kama-tai a fentartási költségen kívül szolgáljanak úrvacsorai jegyek beszerzésére karácsonykor és húsvétkor, esetleg más alkalommal is. 4. A megöntendő harang a szilvásvárad i ref. egyház elidegeníthetetlen tulajdona; ha azonban a hazának erre a harangra netalán szüksége lenne, oda adandó, de az érte járó térítményből újra öntendő eredeti nagyságban, a II-ik pont alatti felírással s ha a III-ik pont alatti 1000 (egyezer) koronát kitevő harang fentartási ala-pot ezen, vagy bármely más okból meg kellene csonkítani, a fentartási költségen kívül felmaradt kamat újból hozzá csatolandó, m'g kamatos kama-tos kamataival ismét eléri az 1000 (egyezer) koronát. 5. A harang minden hitfelekezetünkhöz tartozó halott felett ingyen húzassék meg. 6. Az alapít-ványi tőkét a szilvásvárad i ref. egyházközség az alapítólevél értelmében s ugyancsak itt körvonalozott célcokra leendő felhasználásra, kezelésre illetőleg gyümölcsöztetésre elfogadja. Jelen alapítólevelemet négy példányban kiállí-tottam és sajátkezüleg tanúk előtt aláírtam. Szilvásvárad, 1917. február hó 19-én. Brassó Lajos s. k. Elöttünk: Hubay Mihály s. k. Szügyi László s. k.

A kérvényhez csatolva van az alapítólevelet jóvähagyó és elfogadó egyházközgyűlési határozat.

Közgyűlésünk az alapító Brassó Lajos szilvásvárad i egyház-gondnoknak meleg elismeréssel adózik nemes és példásan egyhá-zias cselekedetéért. A 4. példányban beterjesztett és egyházköz-gyűlési határozattal elfogadott alapítólevelet a maga részéről is jóvähagyja és a megerősítés végett a Főtiszteletű Egyházkerület-hez felterjeszteni rendeli.

29. A kondói egyház presbyteriuma kéri, hogy az évi rendes egyházi szükségleteknek az évi rendes bevételek által nem fedezett részét a hívekre kivetendő rendkívüli egyházi adóból fedezhesse s kéri az egyházmegye jóváhagyását azon határozatára, hogy e célra a rendes személyi és vagyoni egyházi adók 60 százalékát vethesse ki a hívekre rendkívüli adó címén.

Közgyűlésünk elvben feljogosítja a kérelmező egyházat arra, hogy a költségvetésszerű hiány fedezésére az E. T. III. t.-c. 16 §-a értelmében — osztályba sorozás alapján — rendkívüli adót vethessen ki. A szükséges összeg számszerű kimutatása nélkül azonban nincs módjában határozni a szándékolt 60 százalékos rendkívüli adó-kulcs helyessége és jogossága fölött. Az ügy előbbrevitele érdekében azonban feljogosítja az elnökséget arra, hogy a kondói egyház által hozzá betérjesztendő s a költségvetésszerű hiányt igazoló számszerű adatok megvizsgálása után az osztályba sorozás, illetve az adó-kulcs kérdésében határozzon.

30. A kondói egyház presbyteriuma az 1917. évi február hó 28-ik napján tartott ülésében elhatározta, hogy — 1. a fenálló általános drágaságra és nehéz megélhetési viszonyokra, valamint a belhivatalnokok díjlevélszerű természetbeni járandóságainak a mostani árakkal szemben alacsony értékelésére tekintettel a lelkész részére megszavaz 400 korona évi drágasági pótlékot, — ámde a tanító részére semmit, mivel a tanító az államtól 500 korona háborús segélyben részesítettik; 2. nem fogadja el a múlt évi őszi közgyűlésünk által 24. jkvi. pont alatt hozott határozatának azon rendelkezését, mely szerint a belhivatalnokok természetbeni járandóságait a folyó megváltási árban is jogosultak az egyháztól igényelni, de kész arra, hogy a díjlevélszerű járandóságokat természetben szolgáltatassa ki, mely esetben viszont a lelkész részére megszavazott 400 korona drágasági pótlékot nem folyósítja. E határozatok jóváhagyás és érvényre emelés végett az egyházközségi közgyűlés elé voltak terjesztendők. A közgyűlést azonban a hívek részvétlensége miatt megtartani nem lehetett. Lelkész és a presbyterium kéri az egyházmegyei közgyűlés intézkedését.

Egyházmegyei közgyűlésünk — az 1916. évi őszi közgyűlés által 24. jkvi. pont alatt hozott jogerős és általános érvényű elvi döntése után — a felvetett kérdésben a kondói egyházra vonatkozó külön intézkedést szükségtelennek tartja, mert a felhívott 24. jkvi. pont alatti határozat a kondói egyházat is kötelezi. Az ellentétes és egymást kizáró presbyteri határozatok egyébként sem alkalmasak egyházmegyei beavatkozásra.

30a. Szűcs Lajos kondói hadbavonult tanító az 1916. évi október hó 1-én zászlóssá neveztetett ki s e címen a szokásos 1200 korona zászlósi

átalány élvezetébe jutott. Erre tekintettel — az egyházlátogatóság irányítása nyomán — a kondói egyház presbitériuma aziránt intéz kérdést egyházmegyei közgyűlésünkhöz, hogy tartozik-e az egyház — az államtól zászlósi fizetést, 892 korona államsegélyt, 500 korona rendkívüli háborús segélyt élvező — tanítójának a tőle, mint iskolafentartótól járó s eddig élvezett illetményeket továbbra is minden levonás nélkül kiszolgáltatni, miután a zászlóssá történt kinevezés óta az állam is levont a 892 korona államsegélyből 200 koronát.

Miután a kondói tanító részére csakis az államsegéllyel együtt van biztosítva a törvényszerű tanítói illetmény összege és miután a tanítói és zászlósi illetmények kombinált összegéből — a 200 korona államsegély visszatartása által — az állam a vallás- és közoktatási miniszter útján már is megkezdte az 1914. évi 120,000 számú rendelet értelmében levonható összeg levonását, az iskolafentartó egyháznak ugyanily címen újabbi levonáshoz joga nincs, mert ily esetben e jog a kettős címen is fizetést teljesítő államot illeti meg.

31. A sajóecsegi egyházban szükségessé vált az „iskolai istálló“ és a „paróchiális istálló“ avult, rozszant fa-zsindely tetőzetének lebontása és újjafedése. Ez okból az egyház presbitériuma (1916. évi október 18-án, 22-én és 29-én tartott üléseiben) és közgyűlése (1916. évi október 22-én és 29-én tartott ülésében) elhatározta, hogy az „iskolai istálló“ tetőzetét miskolczi gyártmányú „Asbest“-palával haladéktalanul újra fedeti. A szükséges munkálatokat még a múlt év őszén 1360 korona költséggel eszközölte is. Pénztári fedezet hiányában az egyház úgy határozott, hogy ezt az 1360 koronát a saját „templomfentartási alap“ tőkéjéből előlegezi, illetve kölcsönzi s azt a hívekre kivetendő rendkívüli egyházi adóból téríti vissza évi 223 korona 04 filléres törlesztési részletekben s akként, hogy a „templomfentartási alap“-ból a régi építkezéshez kölcsönzött tartozás letörlesztése után az eddigi 223 korona 04 filléres évi törlesztési részleteket folytatólag addig fizetik, míg az 1360 korona új kölcsön is ki nem telik. Ezzel egyszersmint a rendkívüli adó kivetéséhez elfogadta azt az adókulcsot, amelyet a régi építkezés kapcsán a nagytiszt. egyházmegyei közgyűlés 1915. évi május 6-án hozott 20. jkvi pont alatti határozatával már megerősített.

Elhatározta továbbá az egyház presbitériuma (1917. évi április 6-án és 22-én tartott üléseiben) és közgyűlése (1917. évi április 9-én és 22-én tartott üléseiben), hogy a „paróchiális istállót“ Asbest-palával szintén újra fedeti ez év tavaszán és az e célra költségvetésileg előirányzott 3400 korona költséget a férfi és női templomi székekre — osztálybasorozás alapján — kivetett rendkívüli adóból fedezi.

A kérvényhez csatolva vannak a hivatkozott presbitériumi és közgyű-

lési jkvi kivonatok, a költségvetések és az építkezési szerződések. Mindezekre kéri az egyházmegyei közgyűlésünk jóváhagyását.

Közgyűlésünk az „iskolai istálló“ és „paróchiális istálló“ tetőzetének Asbest-palával való újra fedése tárgyában egyhangúlag hozott presbiteri és közgyűlési határozatokat, valamint az azok alapján már eszközölt építkezéseket s a „templomfentartási alap“-ból történt 1360 korona kölcsönzését jóváhagyja, illetve jóváhagyólag tudomásul veszi. Egyben feljogosítja a kérelmező egyházat a III. t.-c. 16. §-a értelmében a rendkívüli adó kivetésére s arra, hogy az 1360 korona visszafizetésnt, valamint a „paróchiális istálló“ 3400 korona költségeinek fedezését a jóváhagyott egyházközgyűlési határozatok alapján kirovandó rendkívüli adóból teljesítse.

32. Bárdos István sajlászlófalvai lelkész panaszolja közgyűlésünknek, hogy úgy a presbitérium, mint a közgyűlés megtagadta díjlevélszerű természetbeni járandóságai ez idő szerinti folyó árának — mult évi őszi közgyűlésünk 24. jkvi. pontjában foglalt határozata alapján kért — megállapítását. Kéri, hogy e megállapítás egyházmegyei küldöttség útján eszközöltessék.

Közgyűlésünk a konkrét kérelmet teljesíthetőnek nem találja, mert a terménybeli járandóságok folyó ára ez idő szerint ármaximáló kormányrendeletekkel van megállapítva, — egyéb természetbeni szolgáltatások folyó megváltási ára pedig a speciális helyi viszonyokkal ismerős helyihatóság útján állapítható meg. Ezekre tekintettel a küldöttségi eljárás a kért célból szükségtelen és felesleges. Amennyiben pedig a presbitérium a folyó árak előzők szerint való megállapítása dacára is vonakodnék a költségvetést és annak alapján az adókivetést eszközölni — úgy módjában áll kérelmezőnek ennek megállapítása céljából a III. t.-c. 6. §-a értelmében Esperesünktől kérni a küldöttség kinevezését.

33. A radostyáni egyház a régi lelkész elhunytával megüresedett lelkészi állásra új lelkészét meghívás útján választotta meg. A meghívás és választás az egyházhatósági úton meg nem változtatott régi díjlevél alapján történt s az új lelkész a megválasztását így fogadta el. Az egyház és az elhunyt lelkész között a díjlevél szerinti lelkészi járandóságok kiszolgáltatása tekintetében — az új adózási rendszer behozatala óta — a díjlevéltől eltérő rendezés állott fenn. Az egyház ezt a rendezést akarja fentartani a meghívott új lelkésszel szemben is. Esperesünk Elek József tanácsbíró-egyházlátogató útján kísérletet tett az ellentétek békés elintézésére s a díjlevéllel kap-

csolatos kérdések rendezésére. A presbitérium az egyházmegyei kiküldött elnöklete alatt tartott folyó évi április hó 14-iki ülésében megértéssel volt aziránt, hogy a meg nem változtatott díjlevél kötelezi az egyházat, azonban a kiküldött felvilágosító és kitanácsoló fáradozásai dacára is, kitért a presbitérium a határozott állásfoglalás elől s a döntést a március 18-ikára összehívott közgyűlésre hárította. E gyűlésben a helyettes lelkész szintén buzgón fáradozott a gyülekezet felvilágosításán, rámutatván a régi díjlevél érvényére és a mult évi őszi közgyűlésünk 24. sz. jkvi pontjában foglalt határozat szellemére, ámde a gyülekezet nem volt hajlandó a díjlevél szerinti kötelezettségek teljesítésére, hanem csupán arra, hogy a díjlevéltől eltérő fizetésrendezés fentartása mellett, a lelkésznek 300 s a tanítónak 200 korona állandó természetű évi fizetéskiegészítést ad. E határozatok az egyházmegyei közgyűlés döntése elé terjesztettek.

Közgyűlésünk nehéz szívvel látja a radostyáni egyházban mutakozó nyugtalanító jelenségeket. A mult évi őszi közgyűlésünk 24. számú jkvi pontjában foglalt általános érvényű — tehát a radostyáni egyházat is kötelező — elvi jelentőségű döntés után azonban különös intézkedésnek szükségét nem látja. Újból is hangsúlyozza tehát, hogy a díjlevél, mindaddig, míg egyházhatósági úton megváltoztatva nincs, kötelezi az egyházat s a régi lelkészszel — a díjlevél törvényes megváltoztatása nélkül — létesített eltérő rendezés az új lelkészt nem kötelezi, ha csak ahoz a saját személyében is külön hozzá nem járul. Az egyház nyugalma és erőssége érdekében inti közgyűlésünk a gyülekezetet törvényes kötelességei teljesítésére, a megértésre és a békességre.

34. Mult évi őszi egyházmegyei közgyűlésünk a 38. jkvi pont alatt hozott határozatával a fegyelmi eljárás megindítását rendelte el Szikszai József sajókápolnai egyházgondnok és Soós Lajos, Soós Károly, Kelemen József, Tózsér Dániel, Lehotai János sajókápolnai presbiterek ellen azért, mert nevezettek vonakodtak a sajókápolnai belhivatalnokok díjlevélszerű természetbeni járandóságainak megváltása tárgyában hozott egyházmegyei és egyházkerületi közigazgatási bírósági jogerős ítéleteket kötelességszerűen végrehajtani, illetve annak végrehajtása céljából a szükségessé vált egyházi adó törvényszerű kivetését és behajtását eszközölni. A fegyelmi eljárás megindítása előtt a panaszttevő lelkész — most már néhai Szuhay Benedek — kérvényben jelentette esperesünknek, hogy a presbitérium ellen panaszra már nincs oka, mert annak tagjai, sőt a hívek is, megértéssel hajoltak meg az egyházi felsőbbhatóságok rendelkezései előtt és simán, békésen teljesítik törvényes kötelességeiket. Kéri, hogy az egyház nyugalma érdekében mellőztessék az elrendelt fegyelmi eljárás lefolytatása.

Közgyűlésünk megnyugvással és megelégedéssel veszi tudo-

másul a sajkókápolnai egyházban a megértés, a jó rend és a békesség helyreállítását. Lelkére köti a sajkókápolnai gyülekezetnek, hogy az anyaszentegyháznak eme erősségeit többé meginogni és összeomlani ne hagyja. Ebben a reményben és bizodalomban élve, hatályon kívül helyezi őszi közgyűlésünk 38. jkvi pontja alatt hozott határozatát és a fegyelmi eljárás megindítását mellőzni rendeli.

35. Olvastatott a felsőborsodi ref. tanító-egylet 1917 április hó 25-én Sajószentpéteren tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve, melynek közgyűlésünket közelebbről érdeklő pontjai következők:

Az 1. pont szerint az egylet múlt évi bevétele . . .	980 K 17 f
„ „ „ kiadása . . .	805 K 22 f
Pénztári maradvány . . .	174 K 95 f

A 3-ik pont szerint a tardonai, mályinkai és dédesi tanítói hivatalok után kivetett s az egyházlátogatóknak beszédés végett kimutatott évi járandóságok nem folytak be, miért is kéri egyh. megyei közgyűlésünket, hogy jövőben az egyházmegyei kiküldötteket az enemű tartozások pontos beszédésére elkötelezni méltóztassék.

A 10. pont szerint indítványozza és kéri a választmányi gyűlés, hogy az egyházi funkciók után járó díjazás a mai viszonyoknak megfelelően rendeztessék.

Közgyűlésünk:

1. a vagyoni helyzetre vonatkozó jelentést tudomásul veszi;
2. a tartozások behajtására vonatkozólag kimondja, hogy a kimutatott járandóságokat az egyházlátogatók minden esetben tartoznak beszédni, ha másként nem, a gondnokkal az egyház pénztárából fiztessék ki;
3. a stóla kérdés korszerű rendezését közgyűlésünk is méltányosnak találja s egy bizottságot küld ki (Szentmártoni Dániel, Molnár József, Dr. Nagy Barna, Szügyi László, Fövenyessy Béla) avégből, hogy készítsenek egy az egyházaknak véleményezés végett megküldendő javaslatot s egyben már most felhívja közgyűlésünk az egyes egyházak előjáróit, hogy a stóla kérdést a mai időknek megfelelően belkörüleg rendezzék.

36. Hidvégi Benő, kir. tanácsos, borsodvármegyei tanfelügyelő nyugalomba vonulván

Közgyűlésünk őszinte tisztelettel s hálás érzésekkel vesz búcsút a mindig hivatása magaslatán álló, tanügyünk érdekében oly odaadó hűséggel s oly fényes eredménnyel munkálkodó kiváló tanférfiútól, aki céltudatos, komoly, mondhatni korszakalkotó mun-

kat végzett évtizedeken át tanügyünk szolgálatában s aki a velünk való hivatalos és magán érintkezés kapcsán annyi szép tanújelét adta fenkölt gondolkozásának, nemes szívének s egyházi és tanügyi dolgaink iránti meleg érdeklődésének. — S midőn e kiváló férfiú érdemeit jegyzőkönyvünkbe iktatja, nyugalom éveire Istennek minden áldását kívánja.

37. Olvastatott a dédesi ref. egyház előljáróságának panaszos beadványa arról, hogy az ottani állami iskola tanítója az egyház gondnokával egyetértve — a lelkész határozott tiltakozása ellenére — 11 méter tűzifát az egyházéból felhasznált. Kéri a tűzifa értéke és fuvardijának az egyház részére leendő visszatérítését.

Közgyűlésünk a panasz folytán a vizsgálatot elrendeli, a tényállás felderítésével Molnár József és Zsóry György egyházi és világi tanácsbírákat megbízza.

† 38. Olvastatott az edelényi ref. segédlelkész panaszos kérvénye, melyben előadja, hogy a finkei leányegyház az ő és tanítója részére 300 korona drágasági pótlékot szavazott meg 1916. évre. Dacára, hogy az e tárgyban szabályszerűleg összehívott közgyűlés határozatát egyhangúlag hozta, a jegyzőkönyv hitelesítéssel megírt két egyháztagnak a jegyzőkönyv hitelesítését megtagadta; így ők a szabályszerű jegyzőkönyvet a határozatról be nem terjeszthetik s felsőbb jóváhagyás nélkül a határozatban részükre megállapított összeghez hozzá nem juthatnak. Kérik ügyük megvizsgálását s a 300 koronának részükre leendő kiutalványozását.

Közgyűlésünk a panaszolt ügyben a vizsgálatot elrendeli, a tényállás felderítésével Elek József és Bónis Aladár egyházi és világi tanácsbírákat megbízza.

39. A bánhorváti lelkész és gondnok betérjesztik a folyó évre szóló, úgy a presbiteri, mint az egyházi közgyűlés által elfogadott 1668 korona 06 fillér rendes s 898 korona 46 fillér rendkívüli adóketési ívet s egyházuk nevében annak megerősítését kérik.

Miután úgy a rendes, mint a rendkívüli adó kivetése a költségvetésnek megfelelően s a törvényes formák pontos betartásával történt, közgyűlésünk azt készséggel jóváhagyja, illetve megerősíti.

40. A múlt tavaszi egyházkerületi közgyűlés 79. számú jegyzőkönyvi pontjában felhívta az egyházmegyét, hogy a gömöri egyházmegye részéről az egyházi tisztviselők fizetésének rendezése, az O. R. L. E.-től pedig a

díjlevelek ügyének végleges elintézése tárgyában beadott indítványokat tegyék tanácskozás tárgyává s terjesszék fel ide vonatkozó jelentésüket.

Miután egyházmegyénk a belhivatalnokokat díjlevél szerint megillető terménybeli járulékok s egyéb naturálék árának méltányos megváltása tárgyában már belkörüleg intézkedett s a kebelbeli összes egyházakat kötelező erejű s a gyakorlatban eddigelé is megnyugtatónak bizonyult határozatot hozott: közgyűlésünk a gömöri egyházmegye e nemű indítványát magáévá nem teheti. A mi pedig az O. R. L. E. javaslatát illeti, e tekintetben közgyűlésünk ma is ragaszkodik azon elvi álláspontához, s régebben meghozott határozatához, mely szerint a díjlevelek revideálását mindaddig mellőzni kívánja, míg a lelkészi fizetések a törvény szellemében nem rendeztetnek.

41. Ugyanazon közgyűlés jegyzőkönyvének 92-ik pontjára vonatkozólag

Közgyűlésünk az egyházlátogatási jegyzőkönyvek és jelentések alapján meggyőződván arról, hogy egyházainkban — kivéve az oly helyeket, hol ez idő szerint sem lelkész, sem tanító nincs — az istentiszteletek úgy vásár- és ünnepnapokon, mint hétköznapokon is rendesen megtartatnak: ez örvendetes tényt a főtiszteletű egyházkerülettel is közölni határozza.

42. Egyház. kerületünk (múlt őszi közgyűlési jegyzőkönyv 57. a. pont) elvárja a lelkészektől, hogy a hadbavonult tanítók helyett — helyettes tanító hiánya esetén — elvégzik iskoláinkban a tanítást, de ha mégis alapos ok nélkül akadna valaki, ki az iskolát vezetni nem akarná, ez esetben felhívja az egyházmegyék espereseit, hogy ellenök a fegyelmi eljárást indítsák meg.

Közgyűlésünk, midőn e határozatot mihez tartás végett szigorúan figyelmébe ajánlja a kebelbeli lelkészeknek, azon jóreménységeinek ad kifejezést, hogy egyh. m. ily szigorú intézkedésre nincs szükség.

43. Ugyancsak jegyzőkönyv 77 pontja a „Bethesdát“ a közhirdetendő intézetek közé felveszi s a kebelbeli egyházak figyelmét is felhívja a kórházunk támogatására.

Közgyűlésünk ez áldásos munkát gyakorló intézetet egyházaink jótékony szeretetébe, pártfogásába ajánlja.

Főtiszt. Püspök úr felhívására,

közgyűlésünk figyelmébe ajánlja az egyes egyházaknak, hogy a

hadviselés céljaira elvitt harangokért kiutalt összeg, — mint betét — „harang-alap“ címen kezeltessék s majdan új harangok beszerzésére fordíttassék.

+ 44. Szuhay Benedek főjegyző s levéltárnok halálával megüresedett levéltárnoki állás betöltése ügyében

közgyűlés úgy határoz, hogy ezidőszerint a sajozsentspéteri segédlelkész gondozására bizza az egyh. megyei levéltárát s őt választja meg levéltárnoknak. A levéltár leltározásával Varga Imre kiküldöttet bizza meg s ennek megtörténte után a levéltár a sajozsentspéteri ref. templomban helyeztetik el.

+ 45. Indítvány folytán

kimondja közgyűlésünk, hogy Szuhay Benedek elhunyt jelesünk sírját egyházmegyei gyűjtés folytán emlékoszloppal jelöli meg s e kegyeletes tény előkészítésére esperes elnöktele alatt egy bizottságot küld ki, melynek tagjai Svingor József, Hubay Mihály, Bónis Aladár, Dr. Orbán Barna.

46. Elek József tanügyi bizottsági elnök javaslatára,

közgyűlésünk elhatározza, hogy a folyó hó folyamán a megválasztott nyári iskolalátogatók útján egyházmegyénk iskoláit megfogja vizsgáztatni s felhívja a iskolaszéki elnökök és tanítók figyelmét arra, hogy ennek megtörténteig a tanév záróvizsgálatot ne tartsák meg.

47. A hegymegi ref. egyház, Nagy Barnabás kondói lelkész, Kökényesdy Pálné vadnai, Bodnár Károlyné finkei volt tanítók özvegyei segélyért folyamodnak.

A kérvények a segélyosztó-bizottságnak kiadatni rendeltetnek.

48. A tanácsbíró karban történt változás folytán

Dániel József volt tanácsbíró szakaszában Szentmártoni Dániel s a Bartha Mihály szakaszában pedig Molnár József osztatnak be.

+ 49. Esperes indítványára

közgyűlés kimondja, hogy a tanácsbírói szakaszok úgy a tanácsbírák, mint az egyházak nevének feltüntetésével, minden tavaszi közgyűlésünk jegyzőkönyvében kinyomatandók.

50. Mindezen jegyzőkönyvi pontok felolvasatván:

meghitelesítették.

Mindezen jegyzőkönyvi pontokat jegyezték:

Szentmártoni Dániel h. papi főjegyző: 1—16., 20., 22., 24—26., 35., 36., 39—41., 45., 48—50. pontokat.

Dr. Nagy Barna világi főjegyző: 27—34. pontokat.

Varga Imre h. jegyző: 21., 42—44., 46. pontokat.

Benőcs Zsigmond világi aljegyző: 17—19., 23., 37—38., 47. pontokat.

FÜGGELÉK.

LEKÉSZÉRTEKEZLETI JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett a felsőborsodi ref. egyházmegye lelkészértekezletének 1917. évi április hó 26-ikán Miskolczon tartott gyűlésében.

Jelen vannak Szentmártoni Dániel elnöklete alatt: Vadászy Pál esperes, Almássy Lajos, Barna Gyula, Bárdos István, Bartha Gyula, Bartha Mihály, Batta József, Botos József, Dakó Lajos, Demeter Bertalan, Doktor Gyula, Elek József, Hubay Mihály, Kazay Géza, Kerekes János, Kovács Béla, ifj. Kőrössy István, Kun József, László Sándor, Lenkey Gyula, Lökös Sándor, Molnár József, Nagy Barna, Nagy Ferenc, Pozsga József, Svingor József, Tóth József, Tussay János, Varga Imre lelkészek; Illyés János, Kőrössy József segédlelkészek; Dr. Tüdös István püspök, Tóth Béla miskolczi lelkész, Lengyel István püspöki titkár, Dombay László igazgató s többen, mint vendégek.

Jegyző: Varga Imre.

Távolmaradásukat igazolták: id. Balogh István, ifj. Balogh István, Bálint János, Beregszászy Ferenc, Bodolay Miklós, Csapó János, Csiky József, Csiky Zoltán, Dávid József, Farkas József, Horváth János, Komjáthy Aladár, id. Kőrössy István, Lengyel Gyula, Nagy Lajos, Osváth Zoltán, Osváth József, Pataky János, Rozgonyi László, Somogyi János.

Az egyházkerületi felsőbb leányiskola dísztermében délelőtt 9 órakor összegyűlekezve, a 37. dics. 1. versének eléneklése után László Sándor ifjú lelkésztestvérünk következő költői szárnyalású, remek szép imádságával emelte lelkünket ég felé:

Amely parancsolt az éjjeli homálynak s a tündöklő napot felhozta reánk; amely ott ragyog az óceánok végtelen vizén s a liliomoknak harmatcseppjein; amelyet sugara az égi tűz s az éji fénybogár; amelyet kiáltoznak a mezők völgyek és a bérctetők s megilletődve dobog ki a szív; amely előtt áhitattal s a hódolat alázatával borúl le a lelkünk: a Te neved az, a Te nagy, a Te dicső, a Te szentséges neved az Istenünk!

Aminek szolgál, dolgozik és áldoz minden szemer és minden óriás; ami felé, mint végső, másíthatatlan, örök cél felé siet minden, amiben az élet lehelete kélt; amiért mi is születünk s amiben egyszer el is nyugosunk; amiért az ős semmiből ez a nagy mindenség megformáltatott; amiből kiárad

és amibe egybeolvad minden kicsiny és nagy, múltó, vagy örök: Uram, a Te dicsőséged az!

Könnyes, veritékes, vérrel meghintett rögeivel a föld, — csillaghadával a menyboltozat; és ami a kettő között száll és viharzik: az emberi élet — ami lehet küzdelem és áldás, remény és csalódás; bukás, vagy diadal, üdvösség, vagy pokol, — minden, amit csak érezhet a szív, — sejt, tud, fölfog, bír, vagy megtagad lélek . . . az élet, ami lehet rabszolga-kényszer, vagy isteni küldetés s aminek hullámverése minket egy boldog kikötőbe hajt . . . Uram, ez a csöndes, vagy viharos élet: a Te dicsőségednek zengő himnusza!

. . . Hogy a tudatlan is értse, hogy céljaid vannak vele is, hogy a szegény is lássa, hogy Te táplálsz és Te takargatsz; tudja az elhagyott, hogy Te vele vagy; ismerje a bölcs, a nagy, hogy minden bölcsesség s nagyságnak a kútfeje Te vagy: királyok, császárok, földi fejedelmek, hogy Neked és mindeneknek koronás szolgálói ők . . . Hogy mindenek értsék, hogy kő, fű, fa, virág, a tengerek vize és a sziklánál, az őszanyag és az örök éther, élet és haláldicsőségednek jelei . . .

. . . Hogy mindenek értsék, hogy dicsőségednek kies mezői a földi alacsony helyek is, ahol most tüzzel jelentek meg az apokaliptikus idők, holott egymás javainak és életének romjain balga hittelt épít a földi dicsőség. Pedig ilyen csak egy vagyson és az sem az emberé, hanem a Tiéd.

Óh, ezzel a Te dicsőségeddel ihlesd meg tavasz jöttén most a pusztuló olajfát, hogy hajtson ki nekünk rajta már az ág, hogy e meglátogatott világ vérözöne fölött a Noé szívárványát ne várjuk hiába s hányt-vetett bárkánk kössön ki már az Ararát hegyen . . . Formáld oltárokká a csatamezőket, hajlítsd meg sarlókká az öldöklő acélt s öltözd vissza harangokká az ágyúk érceit, melyek zúgják át a világ felett hallelujáját a feltámadásnak, — amely után dicsőségedet egymást, s céljaid megértő országok vigyék mind előbb-előbb időtlen időkig. De amig eljönne ez a kért, imádkozott idő, az áldozatok alatt, a vértanúk megsokasodott sírjaik között adj nyugalmat reánk, hogy a rettentések eme mindent megrázó napjaiban csöndesítsen minket a türelem lelke s töltsön el bizalommal a Te igazságodba vetett hitünk mindent meggyőző ereje.

E végből, akiket a vigasztalás választottaivá tettél, ihlesd meg menyei tüzzel a prédikátorok ajkait, hogy szálljon onnét s gyógyítson sebhedt szíveket az ige és munkájuk nyomán zsendüljön a vetés: a reménykedés a biztos, a végső diadal felől, amely által jusson mihozzánk közelebb ég...

Ezt a kicsiny tábort is, amelynek minden egyese szolga, vigasztaló próféta és minden a maga kisebb, vagy nagyobb szigetén: segítsd a bű, a gond, a töprengés között, hogy lelkük és életük példa legyen a vigasztalódásra a szomorú népnek. Hordozd őket ama menyei Jeruzsálem felé vezető utakon, hol a léleknek nincsen már sebe, mert begyógyult minden, ami most még fáj.

Hordozd őket, hogy legyen kibékült a nyáj is, melyet kezeikre bízál;

legyen reménykedő és hittel megáldott minden gyülekezet kegyelmed által és gondjaik alatt.

Terjeszd ki megóvó, védő szárnyadat a magyar bércek s rónaság felett, hogy akik ezért, vagy ebben alszanak: békén aludjanak; s hogy akik itt élnek: boldogan éljenek a Te nagy céljaid hű szolgálatában. Áradjon a béke, jólét és szeretet; emeljen, hódítson itt a tudomány. Hogy míg millió életet kerget a robot, kísért és tapos meg a halál . . . feltöri a sirokat a remény: alant és fent mindenek hirdették az egy, örök változhatatlan evangéliumot: mindenért, minden dicsőség Istené. Amen.

1. Ima után, elnök a jelenlevők feszült figyelme mellett a következő szép beszéddel nyitja meg a gyűlést:

Nagytiszteletű Lelkészerítekezleti Közgyűlés!

A kartársi és baráti szív legtisztább és legmelegebb érzéseivel üdvözlöm egyen-egyen mindnyájunkat e kedves helyen, a tudományoknak eme felszentelt hajlékában. Jól esően konstatalom mindenek előtt, hogy — a kor intő szavát megértve — a mai rendkívüli idők és körülmények dacára is ily szép számmal egybegyűltünk. Ha valaha, úgy ma kiváltképpen indokolt is ez a mi összegyülekezésünk s a legszentebb célokért kifejtendő válvetett, komoly munkásságunk.

Még ma is tombol a vihar . . . reng a föld körülöttünk . . .! S a szörnyű vihar közepett egyre sötétebb vonásokban domborodik ki előttünk az a kép, melyet a lelkek világában látunk. Azt gondoltuk s a kezdet percében — különösen mi Isten szolgálói — azzal nyugtatgattuk lelkünket, hogy minden borzalma, pusztítása mellett is egy tisztító tűznek, egy a népek, nemzetek gondolkozását, hitéletét, érzelem világait s egész élet-berendezkedését üdvösen átalakító evolúciónak fog bizonyulni a világháború. Azt gondoltuk, hogy a hitetlenek is hívökké, a pénzimádók is istenfélő keresztyénekké magasztosúlnak. Azt gondoltuk, hogy még a faji, nemzetiségi, felekezeti válaszfalak is összeomlanak s a krisztusi szeretet jegyében kezét fogva, összeölelkezve fog tovább haladni, fejlődni az emberiség.

De vajjon így van-e? Vajjon a jelekből, tényekből ítélve van-e, lehet-e kilátásunk arra, hogy valóra válik a mi boldog reménykedésünk . . .? Óh, ha nem akarjuk üres illúziókkal kecsegtetni magunkat s ha nem csak úgy felületesen, de mélyrehatóbban s tiszta szemüvegen át nézzük, mérlegeljük a háborús áramlatok folytán kialakuló dolgokat, jelenségeket, már is megállapíthatjuk, hogy nagy csalódások előtt állunk s szinte a múltak küzdelmeit is messze felülmúló nagy dolgok, nagy feladatok várnak reánk a jövőben.

Nem tudom, jól látok-e, de nekem úgy tetszik, hogy főbb vonásokban az a kép tárul elénk ma is, a melyről az 1848-iki szabadságharcok korának

egyházi és vallásos élete tükröződik vissza. Mintha csak a máról beszélne a történetíró, midőn a jelzet időről ezt mondja: „A templomok megteltek az otthon maradtakkal. A kétségbeesés szélére jutott nép az Isten házában keresett reményt, vigasztalást. Később azonban az egyház iránti érdeklődés alább szállott s a vallásos élet is vesztett melegéből.“ Majd így folytatja: „Elérkezett az ideje, hogy a hitvallások korlátai tágíttassanak s a vallás az előrehaladt általános műveltséggel öszhangzásba hozassék.“ Olyan találó ez a kép a mai időkre is! A háború kezdetén — kétség és remény közt hánycódó híveinkkel — szinte a zsúfolásig megteltek templomaink. Mindenkit, gazdagot és szegényt, aggot és ifjat Istenházába vonzott, készített a közös nagy veszedelem. A lelkek szépen egybeolvadtak a buzgó éneklésben, az ájtatos imádságban s gazdag gyümölcsözést ígértek az általunk elhínteggett isteni magvak. De a mint a vihar tova szágúldott határainktól s nem fenyegetett már bennünket a közvetlen veszedelem: megint csak elnéptelenedtek az Ur házának tornácai s az igaz Isten imádása helyett a vagyon bálványozása ejtette fogjúl az emberek lelkét. Bizony lehetetlen nem látnunk, hogy több buzgósággal s nagyobb mohósággal talán sohasem hajlongott, forgolódt a föld népe a vagyon bálványai előtt, mint ma. Bizony szomorú tényként állapíthatjuk meg, hogy híveink lelkét csak futólag érinti s helytelen irányban befolyásolja a világháború, de a messze jövőre is kiható s biztató jelként üdvözölhető mélyebb nyomokat alig hagy hátra lelkükben.

Aztán mit mondjunk arról a nagy arányú, lázas, mondhatni az idegességgel határos reformtörekvésről, mellyel — a 48-as időkhöz hasonlóan — egyházi életünk terén ma is talákozunk?

Készséggel elismerjük és valljuk is, hogy a protestantizmus lényege és célja a szabad vizsgálódáson, meggyőződésen alapuló folytonos haladás, fejlődés, tökéletesedés. Jól tudjuk azt is, hogy sem egyházi, sem vallási téren nem zárja ki az, sőt megkívánja mintegy a mindenkori reformációt. De talán még sem helyes ez a túlságban hajtott, ez a minden áron való reformálás, mert a létező bajok okát könnyen reánk háríthatja a kétségtelenül nagyobb konzervatív tábor s ha legalább jól, üdvösen, kor és célszerűen reformálnánk...? De szinte hallom innen is, onnan is az aggodalmaskodó kérdést: miért szükséges éppen ma megbolygatni, sőt megingatni a feltámadás tanát, az Isten fiúság dogmáját? Helyes-é éppen ma felvetnünk a külön úrvacsorai kehely kérdését? Sőt a sok újítás láttára kérdezzük mi magunk is: vajjon olyan-e már a lyurgiank, új énekes könyvünk, nyugdíj intézetünk, lelkész választási törvényünk stb. a minőről mi régóta álmodozunk? Vajjon annyi zörgetés, késés után remélhetjük-é már a lelkészi fizetések korszerű rendezését, az egyházi adózás helyes megoldását? Igen, ilyen és ehhez hasonló kérdések felett tusakodik gyakorta a mi lelkünk s újra meg újra azt látjuk, hogy a sok újítás dacára is az egyetemes nagy céltől még messze, nagyon messze járunk.

De látnunk kell azt is, hogy mint századokon át, úgy ma is legfőbb

hajunk nekünk a mi szégyenletes szegénységünk s az ezzel kapcsolatban észlelhető sok-sok mellőztetésünk. Királyi ajak hangoztatja a trón magaslatáról, hogy hitünk szilárdságával s erős hazafiságunkkal mi vagyunk a haza és trón biztos pillérei. A haza történelme bizonyítja, hogy a legnehezebb, legválságosabb időkben is mi voltunk az igazi nemzet fentartó erő. A különböző harcmezőkön ma is legendás dolgokat művelnek hős fiaink. És mégis ref. egyházunk, a legmagyarabb egyház az, a melynek legtöbbet kell küzdenie a megélhetés gondjaival, a haladás akadályával. S míg kiapadhatatlan, gazdag segély források buzognak minden felől a Mária-Kultusz szolgálatában álló s gomba módra szaporodó kongregációk s különféle egyetek, társulatok, szerzetes rendek fellendítésére, addig mi — anyagi erők hiányában — az országhírűvé lett, több százados főiskolánkat is alig vagyunk képesek megmenteni az elsorvadástól. Míg az összes állami tisztviselők, sőt a felekezeti tanítók is minden kérvényezés nélkül s egyenlő arányban élvezik a családi és drágasági pótlékot, addig közülünk — kérvényezésünk dacára is — csak némelyekhez jut el a háborús segélynek nevezett koldús-alamizsna. Csoda-é, ha ilyen dolgok láttára úgy önsorsunkon, mint egyetemes egyházunk jövője felett oly sokszor s oly méltán aggodalmaskodik a mi lelkünk. ?

Nagy! Értekezlet! Valóban ezer és egy okunk van a panaszra, az aggodalomra! Am azért ne zúgolódjunk! Ne különösen ma, midőn a sirók, szenvedők vigasztalásra, nyugtatgatása éppen a mi legfőbb feladatunk, legszentebb kötelességünk. Ne feledjük el, hogy egy sok megpróbáltatáson átment és sokat küzdő egyháznak küzdelemre predestinált lelkészei vagyunk. Vértessük fel hát továbbra is magunkat a türelem lelkével s a bajokon is diadalmaskodni akaró komoly kötelességérzet és egyetértő szeretet áldott szellemével. Csak egy lépés választ el már bennünket ama nevezetes időponttól: a reformáció négyszázados emlékűnnapjától. Dolgozzunk, dolgozzunk odáig is serényen, fokozott munkakedvvel anyaszentegyházunk külső és belső kiépítésén, hogy ha majd a nagy nap reánk virradna, nyugodt lélekkel foglalhassuk el helyünket a sok ezer ünneplők sorában s lelkünk ünnepi áhítatát, szívünk örömét szentelje meg az a tudat, hogy nem vagyunk méltatlan utódok az elődeink örökében.

Kedves kartársaimat még egyszer szeretettel üdvözölve, a gyűlést megnyitom.

Értekezletünk — jegyző indítványára — a meggyőző erővel bíró és ékesen előadott magas szárnyalású elnöki megnyitó beszédért jegyzőkönyvi szíves köszönetét fejezi ki és azt, mint értekezletünk érzelmeinek hű kifejezését — méltónak találván a megörökítésre —, jegyzőkönyvbe iktatja s felhívja reá a jelen nem lévő tagok figyelmét is. Ugyancsak jegyzőkönyvi köszönettel

adózik értekezletünk a lelkes imádkozónak is, szíve mélyéből fakadó s szívünket megható gyönyörű imájáért.

2. Elnök rövid beszéd keretében, szíves, szép szavakkal üdvözli értekezletünk nevében a körünkben megjelent püspök urat, biztosítva őt szeretetünkről, hűségünkről és odaadó támogatásunkról.

3. Elnök kegyeletes szavakkal emlékezik meg arról a nagy veszteségről, mely értekezletünket Szuhay Benedek lelkésztársunk folyó hó 1-én történt korai halálával érte. Kéri, hogy emlékét, elévülhetlen érdemeit jegyzőkönyvünkben örökítsük meg.

Mélységes fájdalommal értesül értekezletünk kiváló lelkésztestvérünk haláláról, kinek még élni kellett volna, ki még oly sok áldásos munkát végezhetett volna. Olyan őszinte fájdalommal gyászoljuk, mellyel kedves gyermekét siratja a szüle. Hiszen elsősorban is a mienk volt ő. Olyan erős szeretet fűzte őt testületünkhöz, hogy 27 évi működése alatt talán 2 gyűlés sem volt, melyen részt ne vett volna, közre ne működött volna, folytonosan ápolva a lelkésztestvériség, az összetartás szent érzelmeit. Értekezletünk védőszárnyai alatt növekedett ő azzá, amivé lett, egyházmegyénk büszkeségévé, egyházi irodalmunk elismert képviselőjévé. Itt nyitogatta, előttünk bontogatta legelőbb magasba törekvő lelke szárnyait. Innen indult hódító útjára — értekezletünk pályadíjival megkoszorúzottan — „A prot. lelkész feladata napjainkban“ és „Az egyházlátogatás“ (Canonica visitatio) című műve, mely utóbbit egyháztörténet íróink — mint értékes forrásművet — ma is felhasználnak. Költeményei közül a legjobbak lelkes előadásával nekünk szerzett először gyönyörűséget és felemelést. Vele sirtunk kidőlt nagyjainkat híven jellemző szép emlékbeszédein, melyek „Élőknek a holtakról“ című temetési beszédek és imák hatalmas kötetében is megjelentek. Ő valóban örült az örülőkkel, sirt a sírókkal! Tanúbizonyosság arra az a sok ünneplő gyülekezet, melynek örömeiben résztvett templom-, iskola-, orgonaszentelési beszédeivel; élő bizonyosság erre az a sok papi, tanítói család, melynek fájdalmát enyhítgette kedvesük felett tartott temetési vigasztalásaival. Óh, ennyi munkálkodás láttára, ennyi súlyos emlék felidézésére, hogyne volna hát nagy a mi gyászunk és érzékeny a mi veszteségünk! Életében soknak élt, soknak világitott, mindig Isten örök céljait szolgálta, óh nyerte is el a hűségesek jutalmát: az örök idvességet!

Lelkes munkatársunk! Alkotásaiddal örök emléket emeltél magadnak. Hűséges barátunk! Szerető szíveddel magadhoz vonzottad szívünket. Hű és igaz voltál, emléked élni fog! Az „Orle“

lelkes apostola, a „Kálvineum“ buzgó fáradozója, a viszontlátásig Isten veled!

4. Az elnök bejelentéséből

fájdalommal értesül értekezletünk arról a nagy csapásról, mely Kerekes János lelkészársunkat érte Dezső fiának harctéren történt hősi halálával. Mint Krisztusunk az igazságért, úgy ő is vére hullásával áldozott a hazáért, a szabadságért. Méltó, hogy elnyerje jutalmát! A gyászbaborult papi család fájdalmát pedig enyhítse értekezletünk őszinte részvéte.

5. Tussay János emlékbeszédet olvas fel néh. Vladár József lelkész felett.

Az emlékbeszéd híven és igazán rajzolja meg a szép időt élt lelkipásztor életét és munkásságát, melyet kifejtett mindamaz egyházakban, hol alkalmá nyílt az ígehirdetésre, a lelkiépítésre. Életében sokunk becsülését kiérdemelte, sokan kérünk tehát áldást és nyugalmat poraira. A kegyeletes hangú, szépen összeállított emlékbeszédért szíves elismerésével és köszönetével adózik értekezletünk s felkéri íróját, hogy vezesse azt be emlékkönyvünkbe, a többi kidőlt társak emlékezte mellé.

6. Kazay Géza jelentést tesz egyházmegyénkben a múlt év folyamán végzett belmissziói munkálkodásról. Csoportokba szedve, részletesen felsorolja az egyes helyeken végzett ezirányú munkálatot s azokból jólesően állapítja meg, hogy a legtöbb helyen a belmissziói tevékenység szép eredményt tud felmutatni.

A gondtal és nagy körültekintéssel összeállított szép jelentést megköszönve, egész terjedelmében felterjeszti értekezletünk az egyházmegyére.

7. Molnár József behatóan ismerteti az egyházi hivatalnokok betegsegélyző intézetének megalkotási tervét, melyet hozzánk is leküldött a Kálvin szövetség.

Értekezletünk — többek hozzászólása után — szívesen üdvözli a szép célú mozgalmat s csatlakozik azokhoz, kik ennek megvalósításán fáradoznak, de véleménye szerint a betegsegélyző intézet életképességét, jövődjét úgy látná legjobban biztosítva, ha egy tekintélyes, nagy pénzintézet, pl. a Fonciére útján valósítanák meg.

8. Bartha Gyula felolvasást tart az úrvacsorai külön kehely kérdésről. Ismerteti a Kálvin szövetség értekezletén lefolyt vitát s mélyenjáró fejtege-

tések után javasolja, hogy a kérdés felett most térjünk napirendre, mivel a mai idő teljességgel nem alkalmas az ilyen lényegbevágó újítások keresztülvitelére.

Értekezletünk e javaslatot egyhangúlag magáévá teszi s felolvasónak szép munkálatáért köszönetét nyilvánítja.

9. Varga Imre véleményt terjeszt elő a mult őszi egyházkerületi közgyűlés jegyzőkönyve 6. pontjára vonatkozólag, melyben kimondja kerületünk, hogy minden ref. hívő köteles 1—1 koronát adni a főiskola fejlesztésére s a járulék folyó évi szeptember 1-re összegyűjtve beküldendő. Véleménye szerint sok szegény gyülekezetben lehetetlenség — a mai nehéz viszonyok között — folyó évi szeptember 1-ig a kerületi határozat végrehajtása s alapos megindokolás után elfogadásra ajánlja a következő javaslatot:

„Határozati javaslat. Értekezletünk egyházmegyénk útján felkéri a főt. és mélt. egyházkerületet, hogy — a mai nyomasztó háborús viszonyokra való tekintettel — a sárospataki főiskola fejlesztésével kapcsolatban a hívenkénti 1 korona járuléknak folyó évi szeptember 1-ig leendő befizetéséhez ne méltóztassék mereven ragaszkodni, hanem — ha a nagy ügy sérelme nélkül megtehető — a határozatot kegyeskedjék úgy módosítani, hogy a kivetés befizetése legalább is 5 egyenlő részletben, 5 év alatt legyen kötelező.

Részekre osztva könnyebben elviselhető a teher. A cél így sokkal simábban és könnyebben el lenne érve, anélkül, hogy a nagy ügynek ártana valamit.“

Értekezletünk e javaslatot — annak indokolásával teljesen egyetérve — egyhangúlag elfogadja, határozati erőre emeli s pártolólag terjeszti fel az egyházmegyére.

10. Hubay Mihály „Munkatársak nevelése“ című tanulmányát olvassa fel, mely folytatása mult értekezletünkön tartott felolvasásának, illetve az ott kifejtett elméleti rész gyakorlati megvalósítását tárgyalja. Sok megszívlelendő tanácsot, hasznos útmutatást ad arra nézve, hogyan neveljünk magunknak gyülekezetünk tagjai közül munkatársakat, kik segítségünkre lesznek a lelkiélet mezején teljesítendő kötelességeink elvégzésénél.

A nagy ügyszeretettel és igazi hozzáértéssel megírt szép tanulmányt értekezletünk élénk érdeklődéssel hallgatja s azért felolvasónak hálás köszönetét nyilvánítja. Egyúttal arra is felkérjük, hogy tanulmányát az egyházi lapokban közzétenni szíveskedjék.

11. A pályatételeket kitűző bizottság újonnan való megválasztása szükséges lévén,

értekezletünk a bizottság tagjaivá Bartha Gyula, Molnár József, Lőkös Sándor és Varga Imrét választja meg.

12. Szentmártoni Dániel elnök 30 korona pályadíjat ajánl fel a ref. 400-dos évfordulójára írandó egyházi beszéd és ima díjazására, mely összeget Kovács Béla 50 koronára egészít ki.

A nemes szívre valló adományokért halás köszönetét fejezi ki értekezletünk s fenti pályatételt — szabadon választandó szöveg (textus) alapján — jóreménységgel kitűzi. Ugyancsak figyelmébe ajánlja tagjainak ezt a régebben kitűzött 20 koronás tételt is. Megvan-e a kellő vallásos szellem népiskoláinkban? Beadási határidő folyó évi aug. 1. A beadott művek megbíráltatásáról az elnök úr gondoskodik, kihez a munkák is küldendők.

13. Indítvány folytán

értekezletünk tagsági díja 1 koronáról évi 2 koronára emeltett fel.

14. Az e. megyei könyvtárbizottságba

Elek József, Bartha Gyula és Varga Imre megválasztását javasolja értekezletünk az egyházmegyének.

15. Elek József pénztáros jelentést tesz értekezletünk vagyoni állapotáról.

Bevétel:	. . .	908 K 56 f.
Kiadás:	<u> </u>	64 „ 12 „
Pénztári maradv.	. . .	844 K 44 f.

Jóváhagyólag tudomásul szolgál.

16. Tárgyaltattott a pesti egyházmegye lelkészértekezletének hozzánk is megküldött ama határozata, mely szerint az úrvacsorai kérdésben a konvent által visszautasított dogmatikai kérdéseket az új Ágendás könyvben felveendőnek követelik s csatlakozásunkat kérik e határozathoz.

Értekezletünk egyhangúlag állást foglal e határozat mellett s csatlakozik azokhoz, kik a püspöki kar szövegezésének változtatlan meghagyása mellett állanak. Ilyen értelemben kérjük egyh. megyénk állásfoglalását is.

17. Tárgyalás alá vétetvén az abaúji egyházmegye amaz indítványa, hogy a sublegátusi intézmény töröltessék el,

értekezletünk egyhangúlag kimondja, hogy a sublegátusi intézmény további fentartásához ragaszkodik e szegény diákok érdekében, kik anyagilag is gyarapodnak, de főleg lelkileg gazdag tapasztalatokat szereznek útjukban maguknak. Azonfelül pedig népünknel

sem látunk elhidegülést irántuk, sőt mindenütt várva-várják s nagy szeretettel fogadják a sublegátus jókívánatait. Az intézmény további fentartását javasoljuk azért egyházmegyénk útján az egyh. kerületnek.

18. Az orbai egyházmegye kéri csatlakozásunkat azon határozatához, hogy a háborús évek kettősen számíttassanak be a korpótlék és a nyugdíj-jogosultság szempontjából.

Értekezletünk melegen üdvözli e határozatot s kifejezést ad azon óhajtságának: vajha sikere lenne e határozatnak!

19. Pozsga József azon kérdését, hogy a IV. oszt. fiúkat vizsgáztató iskolafelügyelőket ellátó lelkészeknek vagy tanítóknak ki tartozik megtéríteni az ellátás költségeit,

értekezletünk felterjeszti az egyházmegyére válaszadás végett.

20. Több tárgy nem lévén, elnök a jelenlévő felsőbb leányiskolai igazgatónak a terem átengedéseért szíves köszönetét tolmácsolja s a tagok érdeklődését megköszönve,

a gyűlést bezárja.

Kelt mint fent.

Szentmártoni Dániel,
ért. elnök.

Varga Imre,
ért. jegyző.

A jegyzőkönyv rövid tartalma.

1. Esperesi ima.
2. Zsóry György h. világi elnök a gyűlést megnyitja.
3. Szentmártoni Dániel és Varga Imre ideiglenes jegyzőkül megbíztatnak.
4. A gyűlés tartás engedélyezése.
5. Esperesi jelentés tudomásul vétele.
6. Vladár József emlékének megörökítése.
7. Szuhay Benedek emlékének megörökítése.
8. Szekrényessy Arpád emlékének megörökítése.
9. A szavazatbontó bizottság jegyzőkönyve felolvastatik.
10. Egyházmegyei papi fő- és aljegyzői állásra a szavazás elrendeltetik.
11. Távollevők igazolása.
12. Egyházkerületi képviselők kiküldetnek.
13. Rakacaszendre ifj. Kőrössy István lelkészül beerősítettik.
14. Rakacaszendi lelkész beiktatásáról jelentés.
15. Radostyánba Svingor Jenő lelkészül beerősítettik, beiktatására Botos József és Dr. Orbán Barna tanácsbírák kiküldetnek.
16. Ilyés János, Salamon Gyula segédlelkészek bekebeleztetnek.
17. Győri Vilma Sajókazára II-od tanítóul feltételeesen beerősítettik.
18. Gööz Pál Benedek a berentei tanítói állásra beerősítettik.
19. Papp Lajos a barczikai tanítóságra feltételeesen beerősítettik.
20. Missiói bizottság jelentése tudomásul vétetik.
21. Lelkészerkezleti jegyzőkönyv tárgyalatik.
22. Egyházlátogatási számvevőszéki jegyzőkönyv felolvastatik.
23. Számvevőszéki jegyzőkönyv felolvastatik.
24. Gyámtári választmány jegyzőkönyve felolvastatik.
25. Segélyosztó bizottság jegyzőkönyve.
26. Közalap és lelkészi nyugdíjintézeti pénzkezelő jelentése.
27. A sajóvelezdi egyház egyházfentartási alapot létesít.
28. Brassó Lajos szilvásvárad gondnok harang-alapítványa.
29. Kondói egyház rendkívüli adó kivetésére engedélyt kap.
30. Kondói egyház lelkészének 400 kor. drágasági pótlékot ad.
- 30a Kondói egyház kérvénye a tanítói fizetés kiszolgáltatása tárgyában.
31. Sajóecsegi egyház építkezési ügye jóváhagyatik.
32. A sajlászlófalvai lelkész fizetésrendezés iránti kérvénye elúta sítottatik.

33. A radostyáni egyház a díjlevél szerinti lelkészfizetés kiszolgáltatására utasítatik.
34. A sajkókápolnai egyház presbitériuma ellen a fegyelmi eljárás mellőztetik.
35. A tanító egyleti választmányi gyűlés jegyzőkönyve tárgyalatik.
36. Hidvégi Benő nyugalomba vonult tanfelügyelő érdemei jegyzőkönyvünkbe foglaltatnak.
37. A dédesi tanító fizetési ügyében Molnár József és Zsóry György tanácsbírák kiküldetnek.
38. A finkei egyház fizetés rendezési ügyben Elek József és Bónis Aladár tanácsbírák kiküldetnek.
39. A bánhorváti egyház rendkívüli adókimvetése jóváhagyatik.
40. A naturálék újabb értékelését s a díjlevelek módosítását nem kívánjuk.
41. Az isteni tiszteletek rendes megtartása kerületi gyűlésnek bejelentetik.
42. Lelkészek a hadbavonult tanítók helyettesítésére köteleztetnek.
43. A „Bethesda“-kórház közhirdetésre ajánltatik.
44. Az egyh. m. levéltár gondozása ideiglenesen a sajszentpéteri s. lelkészre bízatik.
45. Szuhay B. sírkövének felállítása tárgyában bizottság választatik.
46. Nyári körlátogatók az iskolák megvizsgálására felhivatnak.
47. Segélyt kérő egyházak és egyének.
48. Új tanácsbírák az illető szakaszokba beosztatnak.
49. A tanácsbírói szakaszok évenkénti feltüntetése kimondatik.
50. Jegyzőkönyvi pontok hitelesítettnek.

Függelék.

Lelkészerkezleti jegyzőkönyv.

